

Euroopan unionin virallinen lehti

L 168

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

50. vuosikerta
28. kesäkuuta 2007

Sisältö	I EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista	
	ASETUKSET	
	★ Neuvoston asetus (EY) N:o 708/2007, annettu 11 päivänä kesäkuuta 2007, tulokaslajien ja paikallisesti esiintymättömien lajien käytöstä vesiviljelyssä	1
	II EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista	
	PÄÄTÖKSET	
	Neuvosto	
	2007/435/EY:	
	★ Neuvoston päätös, tehty 25 päivänä kesäkuuta 2007, eurooppalaisen rahaston perustamisesta vuosiksi 2007–2013 kolmansien maiden kansalaisten kotouttamista varten osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa	18

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 708/2007,

annettu 11 päivänä kesäkuuta 2007,

tulokaslajien ja paikallisesti esiintymättömien lajien käytöstä vesiviljelyssä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan ja 299 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Perustamissopimuksen 6 artiklan mukaisesti ympäristön-suojelua koskevat vaatimukset on sisällytettävä yhteisön politiikan ja toiminnan määrittelyyn ja toteuttamiseen, erityisesti kestävä kehityksen edistämiseksi.
- (2) Vesiviljely on nopeasti kasvava ala, jolla kehitetään jatkuvasti innovaatioita ja tutkitaan uusia markkinoita. Tuotannon mukauttamiseksi markkinatilanteeseen on tärkeätä, että vesiviljelyala monipuolistaa viljeltävien lajien valikoimaa.
- (3) Vesiviljely on aiemmin hyötynyt taloudellisesti siitä, että alueelle on tuotu tulokaslajeja (esim. kirjolohi, tynnenmerenosteri ja lohi) ja että alueelta toiselle on siirretty lajeja, joita ei esiinny luonnonmaantieteellisistä esteistä johtuen jollakin tietyllä alueella. Tulevaisuudessa tavoitteena on optimoida lajien alueelle tuomiseen ja alueelta toiselle siirtämiseen liittyvät hyödyt, välttää ekosysteemeille aiheutuvat haitat, estää alkuperäiskantoihin kohdistuvat kielteiset biologiset vaikutukset, geneettiset muutokset mukaan luettuina, ja rajoittaa muiden kuin siirrettävien lajien leviämistä ja muita elinympäristöihin kohdistuvia haitallisia vaikutuksia.

- (4) Vieraita tulokaslajeja pidetään yhtenä tärkeimmistä kotoperäisten lajien vähenemisen ja luonnon monimuotoisuudelle aiheutuvien haittojen syistä. Biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen, jonka sopimuspuoli yhteisö on, 8 artiklan h kohdan mukaan kaikkia sopimuspuolia vaaditaan mahdollisuuksien mukaan ja soveltuvien osin estämään sellaisten vieraiden lajien luontoon päästäminen tai valvomaan tai hävittämään sellaisia vieraita lajeja, jotka uhkaavat ekosysteemejä, elinympäristöjä tai lajeja. Biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen sopimuspuolten konferenssi teki erityisesti ekosysteemejä, elinympäristöjä tai lajeja uhkaavia tulokaslajeja koskevan päätöksen VI/23, jonka liitteessä vahvistetaan tällaisten tulokaslajien ehkäisemistä, luontoon päästämistä ja niiden vaikutusten vähentämistä koskevat peruseriaatteet.

- (5) Lajien siirtäminen niiden luontaisella levinneisyysalueella sellaiselle alueelle, jolla ne joistakin erityisistä luonnonmaantieteellisistä syistä eivät esiinny, saattaa myös merkitä uhkaa näiden alueiden ekosysteemeille, ja senkin olisi kuuluttava tämän asetuksen soveltamisalaan.

- (6) Yhteisön olisi sen vuoksi kehitettävä omat puitteensa vesielinympäristöjen asianmukaisen suojelun varmistamiseksi vieraslajien käyttöön vesiviljelyssä liittyviltä riskeiltä. Näiden puitteiden pitäisi sisältää mahdollisia riskejä koskevat analyysimenettelyt, ehkäisy- ja varovaisuuseriaateille perustuvien toimenpiteiden toteuttaminen ja tarvittavien valmiussuunnitelmien hyväksyminen. Menettelyiden olisi perustuttava voimassa olevien vapaaehtoisten puitteiden ja erityisesti kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) meren eliöiden alueelle tuomista ja siirtämistä koskevien toimintaohjeiden ja Euroopan sisävesikalastuskomission (EIFAC) meren ja makean veden eliöiden alueelle tuomista ja siirtämistä koskevien toimintaohjeiden ja menettelykäsi-kirjan kautta saatuihin kokemuksiin.

⁽¹⁾ EUVL C 324, 30.12.2006, s. 15.

- (7) Tässä asetuksessa säädetyillä toimenpiteillä ei saisi rajoittaa tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/EY⁽¹⁾, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen elämistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/EY⁽²⁾, yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 päivänä lokakuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY⁽³⁾ eikä vesiviljelyeläimiin ja niistä saataviin tuotteisiin sovellettavista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista sekä vesieläinten tiettyjen tautien ehkäisemisestä ja torjunnasta 24 päivänä lokakuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/88/EY⁽⁴⁾ soveltamista.
- (8) Mahdolliset riskit, jotka joissakin tapauksissa voivat olla kauaskantoisia, ovat alkujaan selvemmin havaittavissa paikallisesti. Paikallisten vesiympäristöjen ominaisuudet eri puolilla yhteisöä ovat hyvin moninaisia, ja jäsenvaltioilla on tarvittavat tiedot ja asiantuntemus suvereniteettiinsä tai lainkäyttövaltaansa kuuluviin vesiympäristöihin kohdistuvien riskien arviointiin ja hallintaan. Sen vuoksi on aiheellista, että tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden täytäntöönpano on pääasiallisesti jäsenvaltioiden vastuulla.
- (9) Olisi otettava huomioon, että tulokaslajien ja paikallisesti esiintymättömien lajien siirtoihin ei pitäisi soveltaa ympäristöriskien ennakoarviointia, jos niitä on määrä pitää suljetuissa ja turvallisissa vesiviljelylaitoksissa, joiden osalta riski kyseisten lajien pääsystä laitoksen ulkopuolelle on hyvin pieni.
- (10) Sellaisissa tapauksissa, joissa riskit eivät ole vähäisiä ja voivat vaikuttaa myös muihin jäsenvaltioihin, yhteisöllä olisi oltava järjestelmä asianomaisten osapuolten kuulemiseksi ja lupien kelpuuttamiseksi ennen kuin jäsenvaltio myöntää ne. Elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20 päivänä joulukuuta 2002 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2371/2002⁽⁵⁾ perustetun tieteellis-teknistaloudellisen kalastuskomitean olisi tässä kuulemisessa annettava tieteellinen lausuntonsa ja komission päätöksellä 1999/478/EY⁽⁶⁾ perustetun kalatalous- ja vesiviljelykomitean olisi annettava vesiviljelyalan ja ympäristönsuojelualan sidosryhmien lausunto.
- (11) Muutamia tulokaslajeja on yleisesti käytetty vesiviljelyssä jo pitkään yhteisön tietyissä osissa. Tähän liittyvään toimintaan olisi näin ollen sovellettava eriytettyä kohtelua helpottamaan toiminnan kehittämistä ilman hallinnollista lisätaakkaa sillä edellytyksellä, että lähde voi tuottaa kantoja, jotka ovat puhtaita muista kuin siirrettävistä lajeista.

(1) EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/35/EY (EUVL L 156, 25.6.2003, s. 17).

(2) EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2006/105/EY (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 368).

(3) EUVL L 327, 22.12.2000, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 2455/2001/EY (EYVL L 331, 15.12.2001, s. 1).

(4) EUVL L 328, 24.11.2006, s. 14.

(5) EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59.

(6) EYVL L 187, 20.7.1999, s. 70, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2004/864/EY (EUVL L 370, 17.12.2004, s. 91).

Jäsenvaltioille olisi näin halutessaan annettava lupa rajoittaa tällaisten pitkään käytettyjen lajien käyttöä alueellaan.

- (12) Tämän asetuksen säännöksillä ei estetä jäsenvaltioita laatimasta tulokaslajien ja paikallisesti esiintymättömien lajien pitämistä yksityisissä akvaarioissa ja puutarhalammikoissa koskevia sääntöjä kansallisen lainsäädäntönsä puitteissa.
- (13) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY mukaisesti⁽⁷⁾.
- (14) Tehokkuuden vuoksi tekniikan ja tieteen kehityksen edellyttämien muutosten tekemiseksi tämän asetuksen liitteisiin I, II, III ja IV olisi noudatettava asetuksen N:o 2371/2002 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua hallintomenettelyä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

Tällä asetuksella vahvistetaan puitteet, jotka kattavat tulokaslajeihin ja paikallisesti esiintymättömiin lajeihin liittyvät vesiviljelykäytänteet mainittujen lajien ja niihin liittyvien muiden kuin siirrettävien lajien vesielinympäristöihin kohdistuvien mahdollisten vaikutusten arvioimiseksi ja minimoimiseksi ja sitä kautta alan kestävä kehityksen edistämiseksi.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan tulokaslajien tuomiseen ja paikallisesti esiintymättömien lajien alueelta toiselle siirtämiseen yhteisössä vesiviljelyssä käytettäviksi sen jälkeen, kun tämä asetus on tullut voimaan 25 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2. Tätä asetusta ei sovelleta paikallisesti esiintymättömien lajien siirtämiseen alueelta toiselle jäsenvaltion alueella, lukuun ottamatta tapauksia, joissa tieteellisen lausunnon perusteella on aihetta odottaa siirrosta aiheutuvan ympäristöuhkia. Mikäli 5 artiklan mukainen neuvoa-antava komitea on nimetty, se vastaa uhkien arvioinnista.

(7) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

3. Tämä asetus kattaa kaikki jäsenvaltioiden lainkäyttövaltaan kuuluvalla alueella sijaitsevat vesiviljelylaitokset riippumatta niiden koosta tai ominaisuuksista. Se kattaa kaikki viljellyt tulokas- ja paikallisesti esiintymättömät vesieliöt. Se kattaa kaikenlaiset vesiviljelyssä käytettävät vesiympäristöt.

4. Tätä asetusta ei sovelleta koristeina käytettävien vesieläinten tai -kasvien pitämiseen lemmikkieläinkaupoissa, puutarhamyymälöissä, koristekalojen tuontiin liittyvistä eläinten terveyttä koskevista edellytyksistä ja todistuksiin liittyvistä vaatimuksista 20 päivänä syyskuuta 2006 tehdyn komission päätöksen 2006/656/ETY⁽¹⁾ 6 artiklan mukaisissa suljetuissa puutarhalammikoissa tai akvaarioissa tai laitoksissa, jotka on varustettu jätevedenkäsittelyjärjestelmillä, jotka täyttävät 1 artiklassa vahvistetut tavoitteet.

5. Tätä asetusta, paitsi 3 ja 4 artiklaa, ei sovelleta liitteessä IV lueteltuihin lajeihin. 9 artiklan mukaista riskiarviointia ei sovelleta liitteessä IV lueteltuihin lajeihin, lukuun ottamatta tapauksia, joissa jäsenvaltiot haluavat rajoittaa kyseisten lajien käyttöä alueellaan.

6. Tulokaslajien ja paikallisesti esiintymättömien lajien siirtoihin ei sovelleta ympäristöriskien ennakoarviointia, lukuun ottamatta tapauksia, joissa jäsenvaltiot haluavat ryhtyä asianmukaisiin toimenpiteisiin.

7. Alueelle tuominen ja alueelta toiselle siirtäminen ”suljetuissa” vesiviljelylaitoksissa tapahtuvaa käyttöä varten voidaan myöhemmässä vaiheessa vapauttaa luvussa III tarkoitettua lupaedellytyksestä uusien tieteellisten tietojen ja lausuntojen perusteella. Nykyaikaisten suljettujen järjestelmien bioturvallisuuden tieteellisessä ymmärtämisessä odotetaan tapahtuvan edistymistä muun muassa yhteisön rahoittaman vieraiden lajien tutkimuksen myötä. Asiaa koskeva päätös tehdään viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2009 24 artiklassa kuvattua menettelyä noudattaen.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- 1) 'vesiviljelyllä' tarkoitetaan Euroopan kalatalousrahastosta 27 päivänä heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1198/2006⁽²⁾ 3 artiklan d alakohdassa tarkoitettua toimintaa;
- 2) 'avoimella vesiviljelylaitoksella' tarkoitetaan laitosta, jossa vesiviljelyä harjoitetaan vesiympäristössä, jota ei ole erotettu luonnonvaraisesta vesiympäristöstä esteillä, jotka estäisivät kasvatettavien yksilöiden tai mahdollisesti elossa säilyvän ja myöhemmin lisääntyvän biologisen aineksen pääsyn laitoksen ulkopuolelle;
- 3) 'suljetulla vesiviljelylaitoksella' tarkoitetaan laitosta, jossa vesiviljelyä harjoitetaan vesiympäristössä, jossa on kierto-vesijärjestelmä ja joka on erotettu luonnonvaraisesta vesiympäristöstä esteillä, jotka estävät kasvatettavien yksilöiden tai mahdollisesti elossa säilyvän ja myöhemmin lisääntyvän biologisen aineksen pääsyn laitoksen ulkopuolelle;
- 4) 'vesieliöillä' tarkoitetaan mitä tahansa vedessä elävää lajia, joka kuuluu eläin-, kasvi- tai alkueliökuntaan, mukaan luettuna niiden yksilöiden mikä tahansa osa, sukusolut, siemenet, munat tai lisääntymisyksiköt, jotka voivat selvitä hengissä ja lisääntyä myöhemmin;
- 5) 'polyploidisilla eliöillä' tarkoitetaan keinotekoisesti lisättyjä tetraploidisia organismeja (4N). Ne ovat vesieliöitä, joiden solujen kromosomien lukumäärä on kaksinkertaistettu solutekniikan avulla;
- 6) 'tulokaslajilla' tarkoitetaan:
 - a) vesieliölajia tai -alalajia, joka esiintyy tunnetun luontaisen levinneisyysalueensa ja luontaisen leviämispotentiaalinsa alueen ulkopuolella;
 - b) polyploidisia eliöitä ja fertiilejä keinotekoisesti risteytettyjä lajeja riippumatta niiden luontaisesta levinneisyysalueesta tai leviämispotentiaalista;
- 7) 'paikallisesti esiintymättömillä lajeilla' tarkoitetaan vesieliölajia tai -alalajia, jota ei luonnonmaantieteellisistä syistä johtuen esiinny jollakin paikalla sen luontaisella levinneisyysalueella;
- 8) 'muulla kuin siirrettävällä lajilla' tarkoitetaan vesieliölajia tai -alalajia, joka todennäköisesti vahingoittaa vesiympäristöä ja joka on siirretty tahattomasti yhdessä alueelle tuotavan tai alueelta toiselle siirrettävän vesieliölajin kanssa, lukuun ottamatta taudinaiheuttajaorganismeja, jotka kuuluvat direktiivin 2006/88/EY soveltamisalaan;
- 9) 'siirrolla' tarkoitetaan alueelle tuomista ja/tai alueelta toiselle siirtämistä;
- 10) 'alueelle tuomisella' tarkoitetaan menettelyä, jossa jokin tulokaslaji siirretään tarkoituksellisesti sen luontaisen levinneisyysalueen ulkopuolella olevaan ympäristöön vesiviljelykäyttöä varten;
- 11) 'alueelta toiselle siirtämisellä' tarkoitetaan menettelyä, jossa paikallisesti esiintymätön laji siirretään tarkoituksellisesti sen luontaisella esiintymisalueella vesiviljelykäyttöä varten alueelle, jolla sitä ei luonnonmaantieteellisistä syistä johtuen ole aiemmin esiintynyt;
- 12) 'koepäästämisellä' tarkoitetaan tulokaslajien alueelle tuomista tai paikallisesti esiintymättömien lajien alueelta toiselle siirtämistä rajoitetussa mitassa kotoperäisten lajien ja elinympäristöjen kanssa tapahtuvan ekologisen vuorovaikutuksen arvioimiseksi ja riskinarviointioletusten testaamiseksi;
- 13) 'hakijalla' tarkoitetaan luonnollista tai oikeushenkilöä tai yhteisöä, joka ehdottaa toteuttavansa jonkin vesieliön alueelle tuomisen tai alueelta toiselle siirtämisen;
- 14) 'karanteenilla' tarkoitetaan menettelyä, jossa vesieliöt ja kaikki niihin liittyvät eliöt voidaan pitää täysin eristettyinä niiden ympäristöstä;

⁽¹⁾ EUVL L 271, 30.9.2006, s. 71.

⁽²⁾ EUVL L 223, 15.8.2006, s. 1.

- 15) 'karanteenilaitoksella' tarkoitetaan laitosta, jossa vesieliöt ja kaikki niihin liittyvät eliöt voidaan pitää täysin eristettyinä niiden ympäristöstä;
- 16) 'rutiininomaisella siirrolla' tarkoitetaan vesieliöiden sellaista siirtämistä lähteestä, johon liittyy vähäinen riski muiden kuin siirrettävien lajien siirtymisestä ja josta ei aiheudu haitallisia ekologisia vaikutuksia vesieliöiden ominaisuuksien ja/tai käytettävän vesiviljelymenetelmän, esimerkiksi 3 kohdassa määriteltyjen suljettujen järjestelmien, johdosta;
- 17) 'muulla kuin rutiininomaisella siirrolla' tarkoitetaan mitä tahansa vesieliöiden siirtämistä, joka ei täytä rutiininomaisen siirron edellytyksiä;
- 18) 'vastaanottavalla jäsenvaltiolla' tarkoitetaan jäsenvaltiota, jonka alueelle tulokaslaji tuodaan tai paikallisesti esiintymätön laji siirretään;
- 19) 'lähettävällä jäsenvaltiolla' tarkoitetaan jäsenvaltiota, jonka alueelta tulokaslaji tuodaan tai paikallisesti esiintymätön laji siirretään.

II LUKU

JÄSENVALTIOIDEN YLEISET VELVOITTEET

4 artikla

Toimenpiteet haitallisten vaikutusten välttämiseksi

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki aiheelliset toimenpiteet toteutetaan luonnon monimuotoisuuteen ja erityisesti lajeihin, elinympäristöihin ja ekosysteemien toimintaan kohdistuvien sellaisten haitallisten vaikutusten ehkäisemiseksi, joita voidaan odottaa seurauksena vesieliöiden ja muiden kuin siirrettävien lajien alueelle tuomisesta tai alueelta toiselle siirtämisestä vesiviljelyssä ja näiden lajien leviämisestä luontoon.

5 artikla

Päätöksenteko ja neuvoa-antavat elimet

Jäsenvaltioiden on nimettävä tämän asetuksen vaatimusten noudattamisesta vastaava yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen, jäljempänä '(yksi tai useampi) toimivaltainen viranomainen'. Kukin toimivaltainen viranomainen voi nimittää itseään avustamaan neuvoa-antavan komitean, jossa asiaa koskeva tieteellinen asiantuntemus on edustettuna, jäljempänä 'neuvoa-antava komitea'. Jos jäsenvaltio ei nimitä neuvoa-antavaa komiteaa, tässä asetuksessa neuvoa-antavalle komitealle annetuista tehtävistä vastaa yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen.

III LUKU

LUVAT

6 artikla

Luvan hakeminen

1. Vesiviljelyn harjoittajan, joka aikoo tuoda alueelle tulokaslajin tai siirtää alueelta toiselle paikallisesti esiintymättömän lajin, joka ei kuulu 2 artiklan 5 kohdan soveltamisalaan, on haettava

lupaa vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta. Jätettävät hakemukset voivat koskea useita, enintään seitsemän vuoden pituisen ajanjakson kuluessa tehtäviä siirtoja.

2. Hakijan on hakemuksen yhteydessä toimitettava liitteessä I annettujen viitteellisten ohjeiden mukaiset tiedot. Neuvoa-antava komitea antaa lausunnon siitä, sisältääkö hakemus kaikki vaaditut tiedot sen arvioimiseksi, onko ehdotettu siirto rutiininomainen siirto vai muu kuin rutiininomainen siirto, ja voidaanko se ottaa käsiteltäväksi, ja ilmoittaa lausunnostaan toimivaltaiselle viranomaiselle.

3. Ennen luvan voimassaolon päättymistä voidaan jättää toista lupaa koskeva hakemus viittaamalla aikaisempaan lupaan. Mikäli minkäänlaisia ympäristöön kohdistuvia haitallisia vaikutuksia ei ole osoitettavissa, ehdotettu siirto on käsiteltävä rutiininomaisena siirtona.

7 artikla

Ehdotetun siirron tyyppi

Neuvoa-antava komitea antaa lausuntonsa siitä, onko ehdotettu siirto rutiininomainen siirto vai muu kuin rutiininomainen siirto ja onko ennen päättämistä sovellettava karanteenia tai koepäättämistä, ja ilmoittaa lausunnostaan toimivaltaiselle viranomaiselle.

8 artikla

Rutiininomainen siirto

Kun on kyse rutiininomaisista siirroista, toimivaltainen viranomainen voi myöntää luvan ja ilmoittaa tarvittaessa IV ja V luvun mukaisesti vaadittavasta karanteenista tai koepäättämisestä.

9 artikla

Muu kuin rutiininomainen siirto

1. Kun on kyse muusta kuin rutiininomaisesta siirrosta, on suoritettava liitteen II mukainen ympäristöriskien arviointi. Toimivaltainen viranomainen päättää, kuuluuko vastuu ympäristöriskien arvioinnista hakijalle vai riippumattomalle elimelle ja kuka vastaa kustannuksista.

2. Ympäristöriskien arvioinnin perusteella neuvoa-antava komitea antaa riskeistä lausuntonsa toimivaltaiselle viranomaiselle käyttäen liitteessä II olevassa 3 osassa vahvistettua tiivistelmälomaketta. Jos neuvoa-antava komitea toteaa riskin olevan vähäinen, toimivaltainen viranomainen voi myöntää luvan ilman enempää muodollisuuksia.

3. Jos neuvoa-antava komitea toteaa, että ehdotettuun vesieliöiden siirtoon liittyvä riski on liitteessä II olevassa 1 osassa tarkoitettussa merkityksessä suuri tai keskisuuri, se tutkii hakemuksen yhdessä hakijan kanssa nähdäkseen, onko käytettävissä lieventäviä menettelyjä tai tekniikkoja riskitason alentamiseksi vähäiseksi. Neuvoa-antava komitea toimittaa tutkimuksen tulokset toimivaltaiselle viranomaiselle ja esittelee yksityiskohtaisesti riskitason ja syyt vähentää riskiä liitteessä II olevassa 3 osassa vahvistettua lomaketta käyttäen.

4. Toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan muihin kuin rutiininomaisiin siirtoihin ainoastaan, jos riskinarviointi, lieventävät toimenpiteet mukaan luettuina, osoittaa riskin ympäristölle olevan vähäinen. Luvan epääminen on aina perusteltava tieteellisesti ja jos tieteellistä aineistoa ei vielä ole riittävästi käytettävissä, ennalta varautumisen periaatteeseen vedoten.

10 artikla

Päätöksenteon määräaika

1. Hakijalle on ilmoitettava luvan myöntämistä tai epäämistä koskevasta päätöksestä kohtuullisen ajan kuluessa ja joka tapauksessa viimeistään kuuden kuukauden kuluttua hakemuksen jättämisestä; mukaan ei lueta ajanjaksoa, jonka aikana hakija toimittaa lisätietoja neuvoa-antavan komitean niin pyytäessä.

2. ICESin allekirjoittajina olevat jäsenvaltiot voivat pyytää, että ICES tutkii meren eliöitä koskevat hakemukset ja riskinarvioinnit ennen kuin neuvoa-antava komitea antaa lausuntonsa. Tällöin myönnetään kuuden kuukauden lisäaika.

11 artikla

Naapurijäsenvaltioihin vaikuttavat siirrot

1. Jos jonkin elion ehdotetun siirron potentiaaliset tai tunnetut ympäristövaikutukset voivat todennäköisesti ulottua naapurijäsenvaltioihin, toimivaltaisen viranomaisen on annettava asianomaiselle jäsenvaltiolle tai asianomaisille jäsenvaltioille ja komissiolle tiedoksi aikeensa myöntää lupa lähettämällä niille päätösluonnos, johon liittyy selittävä muistio ja liitteessä II olevan 3 osan mukainen tiivistelmä ympäristöriskien arvioinnista.

2. Muilla jäsenvaltioilla on tiedoksi antamisesta kaksi kuukautta aikaa toimittaa komissiolle kirjalliset huomautuksensa.

3. Komissio vahvistaa, hylkää tai muuttaa luvan myöntämistä koskevan päätösehdotuksen kuuden kuukauden kuluessa sen tiedoksi antamisesta kuultuaan sitä ennen asetuksen (EY) N:o 2371/2002 33 artiklassa perustettua tieteellis-teknis-taloudellista kalastuskomiteaa ja päätöksellä 1999/478/EY perustettua kalatalous- ja vesiviljelykomiteaa.

4. Asianomaiset jäsenvaltiot voivat saattaa kyseisen päätöksen neuvoston käsiteltäväksi 30 päivän kuluessa komission päätöksen tekopäivästä. Neuvosto voi määränemmistöllä päättää asiasta toisin 30 lisäpäivän kuluessa.

12 artikla

Luvan peruuttaminen

Toimivaltainen viranomainen voi peruuttaa luvan koska tahansa tilapäisesti tai pysyvästi, jos tulee esiin ennalta arvaamattomia

kielteisiä vaikutuksia ympäristöön tai kotoperäisiin kantoihin. Luvan peruuttaminen on aina perusteltava tieteellisesti ja jos tieteellistä aineistoa ei vielä ole riittävästi käytettävissä, ennalta varautumisen periaatteeseen vedoten ja kansalliset hallinnolliset säännöt asianmukaisesti huomioon ottaen.

IV LUKU

ALUEELLE TUOMISTA LUVAN MYÖNTÄMISEN JÄLKEEN KOSKEVAT EDELLYTYKSET

13 artikla

Yhteisön muiden säännösten noudattaminen

Lupa tämän asetuksen mukaiseen alueelle tuomiseen voidaan antaa vain, kun on ilmeistä, että muun lainsäädännön ja erityisesti seuraavien vaatimukset täyttyvät:

- vesiviljelyeläimiin ja niistä saataviin tuotteisiin sovellettavista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista sekä vesieläinten tiettyjen tautien ehkäisemisestä ja torjunnasta annetussa direktiivissä 2006/88/EY säädetyt eläinten terveyttä koskevat edellytykset;
- kasvien ja kasvituotteiden haitallisten organismien jäsenvaltioihin kulkeutumisen estämiseen liittyvistä suoja-toimenpiteistä 8 päivänä toukokuuta 2000 annetussa neuvoston direktiivissä 2000/29/EY⁽¹⁾ säädetyt edellytykset.

14 artikla

Vesiviljelylaitoksiin päästäminen rutiininomaisen alueelle tuomisen tapauksessa

Kun on kyse rutiininomaisesta alueelle tuomisesta, vesieliöiden päästäminen avoimiin tai suljettuihin vesiviljelylaitoksiin sallitaan ilman karanteenia tai koepäästämistä, ellei toimivaltainen viranomainen poikkeuksellisesti toisin pääta neuvoa-antavan komitean erityislausunnon perusteella. Siirtoja suljetusta vesiviljelylaitoksesta avoimeen vesiviljelylaitokseen ei pidetä rutiininomaisina siirtoina.

15 artikla

Avoimeen vesiviljelylaitoksiin päästäminen muun kuin rutiininomaisen alueelle tuomisen tapauksessa

1. Kun on kyse muusta kuin rutiininomaisesta alueelle tuomisesta, vesieliöiden päästämiseksi avoimiin vesiviljelylaitokseen on noudatettava tarvittaessa 2, 3 ja 4 kohdassa säädettyjä edellytyksiä.

2. Vesieliöt on sijoitettava nimettyyn karanteenilaitokseen yhteisön alueella liitteessä III vahvistettujen, siitoskannan perustamistarkoitusta koskevien edellytysten mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 169, 10.7.2000, s. 1.

3. Karanteenilaitos voi sijaita jossakin muussa jäsenvaltiossa kuin vastaanottavassa jäsenvaltiossa edellyttäen, että kaikki asianomaiset jäsenvaltiot ovat asiasta yhtä mieltä ja että tämä vaihtoehto on sisällytynyt 9 artiklan mukaiseen ympäristöriskien arviointiin.

4. Mikäli aiheellista, ainoastaan alueelle tuotujen vesieläiden jälkeläisiä voidaan käyttää vastaanottavan jäsenvaltion vesiviljelylaitoksissa edellyttäen, että sellaisia muita kuin siirrettäviä lajeja, jotka voisivat olla haitallisia, ei ole havaittu karanteenin aikana. Täysikasvuinen emokanta voidaan päästää silloin, kun eliöt eivät lisäänty vankeudessa tai ne ovat täysin lisääntymiskyvyttömiä, edellyttäen, että vahvistetaan, että sellaisia muita kuin siirrettäviä lajeja, jotka voisivat olla haitallisia, ei ole.

16 artikla

Koepäästäminen avoimiin vesiviljelylaitoksiin

Toimivaltainen viranomainen voi vaatia, että vesieläiden päästämistä avoimiin vesiviljelyjärjestelmiin edeltää alustava koepäästäminen, jossa noudatetaan erityisiä leviämisen estämis- ja ehkäisytoimenpiteitä, jotka perustuvat neuvoa-antavan komitean lausuntoon ja suosituksiin.

17 artikla

Valmiussuunnitelmat

Kaikkien muiden kuin rutiininomaisten alueelle tuomisten ja koepäästämisten osalta hakijan on laadittava toimivaltaisen viranomaisen hyväksyttäväksi valmiussuunnitelma, joka sisältää muun muassa tuodun lajin ympäristöstä poistamisen tai sen määrän vähentämisen tapauksissa, joissa on todettu ennalta arvaamattomia kielteisiä vaikutuksia ympäristöön tai kotoperäisiin kantoihin. Jos tällaista esiintyy, valmiussuunnitelma on pantava viipymättä täytäntöön ja lupa voidaan perua tilapäisesti tai pysyvästi niin kuin 12 artiklassa säädetään.

18 artikla

Seuranta

1. Tulokaslajeja on seurattava niiden avoimiin vesiviljelylaitoksiin siirron jälkeen kahden vuoden ajan tai täyden lisääntymiskierron ajan, jos tämä on pidempi, sen arvioimiseksi, oliko vaikutukset ennakoitu tarkasti vai esiintyikö muita tai erilaisia vaikutuksia. Lajin leviämisen tai leviämisen eston taso on tutkittava erikseen. Toimivaltainen viranomainen päättää, onko hakijalla riittävä asiantuntemus vai onko seuranta annettava jonkin toisen elimen tehtäväksi.

2. Jollei neuvoa-antavan komitean lausunnosta muuta johdu, toimivaltainen viranomainen voi vaatia pitempiä seurantajaksoja, jotta voitaisiin arvioida ekosysteemiin mahdollisesti kohdistuvat pitkän aikavälin vaikutukset, joita ei ole helppo havaita 1 kohdassa säädetystä ajassa.

3. Neuvoa-antava komitea arvioi seurantaohjelman tulokset ja panee merkille erityisesti kaikki tapaukset, joita ei ollut ennakoitu oikein ympäristöriskien arvioinnissa. Tämän arvioinnin tulokset lähetetään toimivaltaiselle viranomaiselle, jonka on laadittava

tiivistelmä tuloksista liitettäväksi 23 artiklan mukaisesti perustettuun kansalliseen rekisteriin.

V LUKU

ALUEELTA TOISELLE SIIRTÄMISTÄ LUVAN MYÖNTÄMISEN JÄLKEEN KOSKEVAT EDELLYTYKSET

19 artikla

Yhteisön muiden säännösten noudattaminen

Lupa tämän asetuksen mukaiseen alueelta toiselle siirtämiseen voidaan antaa vain, kun on ilmeistä, että muun lainsäädännön ja erityisesti seuraavien vaatimukset täyttyvät:

- neuvoston direktiivissä 2006/88/EY säädetyt eläinten terveyttä koskevat edellytykset;
- direktiivissä 2000/29/EY säädetyt edellytykset.

20 artikla

Avoimiin vesiviljelylaitoksiin tapahtuva muu kuin rutiininomainen alueelta toiselle siirtäminen

Kun on kyse avoimiin vesiviljelyjärjestelmiin tapahtuvasta muusta kuin rutiininomaisesta alueelta toiselle siirtämisestä, toimivaltainen viranomainen voi vaatia, että vesieläiden päästämistä edeltää alustava koepäästäminen, jossa noudatetaan erityisiä leviämisen estämis- ja ehkäisytoimenpiteitä, jotka perustuvat neuvoa-antavan komitean lausuntoon ja suosituksiin.

21 artikla

Karanteeni

Vastaanottava jäsenvaltio voi poikkeustapauksissa ja komission suostumuksella vaatia karanteenia 15 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti muun kuin rutiininomaisen alueelta toiselle siirtämisen yhteydessä ennen lajin päästämistä avoimiin vesiviljelylaitoksiin. Komissiolle osoitetussa hyväksymispyyntössä on ilmoitettava syyt karanteenin vaatimiseen. Komissio vastaa pyyntöön 30 päivän kuluessa.

22 artikla

Alueelta toiselle siirtämisen jälkeinen seuranta

Muun kuin rutiininomaisen alueelta toiselle siirtämisen jälkeen lajia on seurattava 18 artiklan mukaisesti.

VI LUKU

REKISTERI

23 artikla

Rekisteri

Jäsenvaltioiden on pidettävä alueelle tuomisista ja alueelta toiselle siirtämisistä rekisteriä, joka sisältää aiemmat tiedot kaikista tehdyistä hakemuksista ja niihin liittyvistä asiakirjoista, jotka on kerätty ennen luvan myöntämistä ja seurantavaiheen aikana.

Rekisterin on oltava vapaasti jäsenvaltioiden ja yleisön saatavilla ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta 28 päivänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY⁽¹⁾ mukaisesti.

Jotta jäsenvaltiot voisivat jakaa keskenään rekistereissään olevia tietoja, voidaan kehittää erityinen tietojärjestelmä asetuksen (EY) N:o 2371/2002 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

VII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

24 artikla

Yksityiskohtaiset säännöt ja mukauttaminen tekniseen kehitykseen

1. Tekniikan ja tieteiden kehityksen edellyttämät muutokset liitteisiin I, II, III ja IV ja niitä vastaaviin säännöksiin vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 2371/2002 30 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Lajien lisäämiseksi liitteeseen IV vesieliöitä on pitänyt käyttää vesiviljelyssä pitkään (suhteessa sen elinkaareen) joissain yhteisön osissa ilman haitallisia vaikutuksia, ja alueelle tuomisen ja alueelta toiselle siirtämisen on voitava tapahtua ilman, että samalla liikkuisi sellaisia muita kuin siirrettäviä lajeja, jotka voisivat olla haitallisia.

3. Komission on vahvistettava asetuksen (EY) N:o 2371/2002 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen säännöt, joilla pannaan täytäntöön tarvittavat edellytykset lajien lisäämiseksi liitteeseen IV edellä olevan 2 kohdan mukaisesti.

4. Sen jälkeen, kun komissio on vahvistanut 3 kohdassa mainitut täytäntöönpanosäännöt, jäsenvaltiot voivat pyytää

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 11 päivänä kesäkuuta 2007.

komissiota lisäämään lajeja liitteeseen IV edellä olevassa 1 kohdassa mainittua menettelyä käyttäen. Jäsenvaltiot voivat toimittaa tieteellisiä tietoja, joilla osoitetaan yhdenmukaisuus lajien lisäämistä liitteeseen IV koskevien, asiaan liittyvien perusteiden kanssa. Komissio päättää pyyntöjen soveltuvuudesta viiden kuukauden kuluessa pyyntöjen vastaanottamisesta; mukaan ei lueta ajanjaksoa, jolloin jäsenvaltiot toimittavat lisätietoja komission pyynnöstä.

5. Sellaisista jäsenvaltioiden pyynnöistä, jotka koskevat lajien lisäämistä liitteeseen IV ja jotka on vastaanotettu ennen tämän asetuksen voimaantuloa, on kuitenkin päätettävä ennen 1 päivää tammikuuta 2009.

6. Ne jäsenvaltiot, joita asia koskee, voivat ehdottaa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdassa mainittujen syrjäisimpien alueidensa osalta lajien lisäämistä liitteen IV erilliseen osaan.

25 artikla

Voimaantulo

1. Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan kuuden kuukauden ajan siitä, kun komissio on antanut asetuksen 24 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista täytäntöönpanosäännöistä, kuitenkin enintään 1 päivään tammikuuta 2009.

2. Edellä oleviin I ja II lukuun ja 24 artiklaan sisältyviä säännöksiä sovelletaan kuitenkin asetuksen voimaantulopäivästä lähtien.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

H. SEEHOFER

(¹) EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26.

LIITE I

HAKEMUS

(6 artiklassa tarkoitetut viitteelliset ohjeet tiedoista, jotka hakijan on toimitettava)

Tietojen tukena on aina kun mahdollista oltava viittaukset tieteelliseen kirjallisuuteen ja selvitys omakohtaisesta tietojenvaihdosta tiedemaailman edustajien ja kalastusalan asiantuntijoiden kanssa. Hakijoita pyydetään mainitsemaan erikseen, onko kyse siirroista "avoimeen" vai "suljettuun" vesiviljelylaitokseen.

Kun hakemus koskee ehdotettua alueelta toiselle siirtämistä eikä alueelle tuomista, alueelle tuominen on tässä liitteessä korvattava alueelta toiselle siirtämisellä.

A) Tiivistelmä

Esittää asiakirjasta lyhyt tiivistelmä, joka sisältää kuvauksen ehdotuksesta, kotoperäisiin lajeihin ja niiden elinympäristöihin mahdollisesti kohdistuvista vaikutuksista ja lieventävistä toimenpiteistä, joilla kotoperäisiin lajeihin kohdistuvat vaikutukset voidaan minimoida.

B) Alueelle tuominen

- 1) Alueelle tuotavaksi tai alueelta toiselle siirrettäväksi ehdotettavan eliön nimi (suomenkielinen ja tieteellinen nimi); ilmoittakaa suku, laji, alalaji tai alempi taksonominen luokittelu, tapauksen mukaan.
- 2) Kuvatkaa eliön erottavat ja muut ominaisuudet. Liittäkää mukaan tieteellinen piirros tai valokuva.
- 3) Kuvatkaa vesiviljelyhistoria, aluelajennus tai muut alueelle tuomiset (jos aiheellista).
- 4) Kuvatkaa ehdotetun alueelle tuomisen tavoitteet ja perustelut ja antakaa selvitys siitä, miksei tavoitteita voida saavuttaa käyttämällä kotoperäistä lajia.
- 5) Mitä vaihtoehtoisia strategioita on harkittu ehdotuksen tavoitteiden saavuttamiseksi?
- 6) Mille maantieteelliselle alueelle laji ehdotetaan tuotavan? Kuvatkaa vastaanottavan ympäristön elinympäristöt, ekosysteemit ja suojelun taso. Liittäkää kartta.
- 7) Ilmoittakaa alueelle tuotavaksi ehdotettavan eliön yksilömäärä (aluksi, myöhemmin). Voidaanko hanke jakaa useampiin eri osiin? Jos voidaan, kuinka monta eliötä sisältyy kuhunkin osaan?
- 8) Kuvatkaa kannan (laitos) ja geenikannan (jos tiedossa) lähde/lähteet.

C) Alueelle tuotavan lajin elinkaari – elinkaaren kaikki vaiheet

- 1) Kuvatkaa alkuperäinen levinneisyysalue ja alueelle tuomisten aiheuttamat levinneisyysalueen muutokset.
- 2) Onko kannalla, josta alueelle tuominen tai alueelta toiselle siirtäminen suoritetaan, olemassa minkäänlaista tunnettua yhteyttä muuhun kuin siirrettävään lajiin?
- 3) Mikä on tällaisen muun kuin siirrettävän lajin levinneisyys alueelle tuotavan tai alueelta toiselle siirrettävän lajin alkuperäalueella?
- 4) Ilmoittakaa, minne lajia on aiemmin tuotu ja kuvatkaa vastaanottaneen alueen ympäristöön kohdistuneet ekologiset vaikutukset (petoeläin, saaliseläin, kilpailija ja/tai elinympäristön rakenteelliset/toiminnalliset tekijät).
- 5) Mitkä tekijät rajoittavat lajia sen alkuperäisellä levinneisyysalueella?
- 6) Kuvatkaa fysiologinen sietokyky (vedenlaatu, lämpötila, happi ja suolapitoisuus) elinkaaren kaikissa vaiheissa (varhaiset elinkaaren vaiheet, aikuisvaihe ja lisääntymisvaihe).

- 7) Kuvatkaa elinkaaren kunkin vaiheen elinympäristöä koskevat mieltymykset ja sietokyky.
- 8) Kuvatkaa lisääntymisbiologia.
- 9) Kuvatkaa vaelluskäyttäytyminen.
- 10) Kuvatkaa elinkaaren kunkin vaiheen ravintoa koskevat mieltymykset.
- 11) Kuvatkaa kasvuvauhti ja elinajanodote (myös ehdotetulla tuontialueella, jos ne ovat tiedossa).
- 12) Mikä on kyseisten lajien ikä tai ikähaarukka?
- 13) Kuvatkaa käyttäytymispiirteet (sosiaalinen, reviiirikäyttäytyminen, aggressiivinen).

D) Vuorovaikutus kotoperäisten lajien kanssa

- 1) Mitkä ovat alueelle tuodun lajin selviytymis- ja asettumismahdollisuudet, jos se pääsee vapaaksi? (Kysymys koskee siirtoja avoimiin ja suljettuihin vesiviljelylaitoksiin.)
- 2) Mihin elinympäristöihin ehdotettavalla tuontialueella laji todennäköisesti asettuu? Menevätkö ne päällekkäin minkään vaarantuneen, uhanalaisen tai erittäin uhanalaisen lajin kanssa? (Ilmoittakaa, sisältyvätkö tuontialueeseen myös siihen rajoittuvat vedet.)
- 3) Minkä kotoperäisten lajien kanssa ekologiset lokerot menevät päällekkäin? Onko olemassa joitakin käyttämättömiä ekologisia resursseja, joista laji voisi hyötyä?
- 4) Mitä alueelle tuotava eliö syö vastaanottavassa ympäristössä?
- 5) Aiheutuuko tästä saalistuksesta haitallisia vaikutuksia vastaanottavalle ekosysteemille?
- 6) Selviytyykö tuotava eliö ehdotetulla tuontialueella ja onnistuuko sen lisääntyminen siellä, vai tarvitaanko vuosittaisia istutuksia? (Kysymys koskee lajeja, joita ei ole tarkoitettu suljettuihin vesiviljelylaitoksiin.)
- 7) Risteytyykö tuotava eliö kotoperäisten lajien kanssa? Onko minkään kotoperäisen lajin tai kannan paikallinen sukupuuttoon häviäminen mahdollista ehdotetun alueelle tuomisen seurauksena? Onko mahdollista, että alueelle tuotava eliö vaikuttaa jotenkin paikallisten lajien kutukäyttäytymiseen tai kutualueisiin?
- 8) Onko ehdotetulla alueella tuomisella mitään vaikutuksia elinympäristöön tai vedenlaatuun?

E) Vastaanottava ympäristö ja siihen rajoittuvat vedet

- 1) Antakaa vastaanottavaa ympäristöä ja siihen rajoittuvia vesistöjä koskevat fyysiset tiedot, kuten vedenlämpötilan, suolapitoisuuden, sameuden, liuenneen hapen, pH:n, ravinteiden ja metallien kausittainen vaihtelu. Sopivatko mainitut parametrit yhteen alueelle tuotavan lajin sietokyvyn/mieltymysten kanssa, lisääntymiseen tarvittavat edellytykset mukaan luettuina?
- 2) Luetelkaa vastaanottavan vesistön lajiston koostumus (pääasialliset selkärangattomat ja selkärangattomat vesieläimet sekä kasvit).
- 3) Antakaa tuontialueen ja siihen rajoittuvien vesien elinympäristöä koskevat tiedot ja kertokaa kriittiset elinympäristöt. Mitkä mainituista parametreista sopivat yhteen alueelle tuotavan eliön sietokyvyn/mieltymysten kanssa? Voiko tuotava eliö vahingoittaa jotakin kuvatuista elinympäristöistä?
- 4) Kuvatkaa luonnolliset tai ihmisen tekemät esteet, joiden pitäisi estää tuodun eliön siirtyminen ympäröiviin vesiin.

F) Seuranta

Kuvatkaa tuotavaksi ehdotetun lajin selviytymisen seurannan arvioimiseksi tehdyt suunnitelmat ja se, miten kotoperäisiin lajeihin ja niiden elinympäristöihin kohdistuvia haitallisia vaikutuksia arvioidaan.

G) Hallinnointisuunnitelma

- 1) Kuvatkaa ehdotetun alueelle tuomisen hallinnointisuunnitelma. Siinä on annettava ainakin seuraavat tiedot:
 - a) toimenpiteet, joilla varmistetaan, ettei kuljetuksessa tule mukana muita lajeja (muita kuin siirrettäviä lajeja);
 - b) kenellä on oikeus käyttää ehdotettua eliötä ja millä ehdoilla;
 - c) sovelletaanko ehdotettuun alueelle tuomiseen esikaupallista vaihetta;
 - d) lajin poistamiseen tarkoitetun valmiussuunnitelman kuvaus;
 - e) ehdotuksen laadunvarmistussuunnitelman kuvaus; ja
 - f) muut täytettävät lakisääteiset vaatimukset.
- 2) Kuvatkaa kemialliset, biofyysiset ja hallinnolliset toimenpiteet, joita toteutetaan eliön ja muiden kuin kohdelajien muihin kuin vastaanottajiksi tarkoitettuihin ekosysteemeihin tahattomasti tapahtuvan pääsyn ja asettumisen estämiseksi. Antakaa yksityiskohtaiset tiedot vesilähteestä, jäteveden määränpäästä, jäteveden käsittelystä, sadevesiviemäreiden läheisyydestä, petoeläinvalvonnasta, laitoksen turvallisuudesta ja toimenpiteistä vapaaksi pääsyn estämiseksi, jos se on tarpeen.
- 3) Kuvatkaa valmiussuunnitelmat, jos eliö päästetään vapaaksi tahattomasti, vahingossa tai luvatta kasvatuslaitoksesta taikka hautomosta tai jos eliö päästämisen jälkeen tahattomasti tai odottamatta laajentaa levinneisyysaluettaan.
- 4) Jos ehdotuksen on tarkoitus johtaa kalastukseen, antakaa kalastustavoitetta koskevat tiedot. Kuka hyötyisi tällaisesta kalastuksesta? Antakaa yksityiskohtaiset tiedot hoitosuunnitelmasta ja liittäkää siihen tarvittaessa tiedot niiden lajien hoitosuunnitelmien muutoksista, joihin ehdotettu laji vaikuttaa.

H) Yritystiedot

- 1) Antakaa omistajan ja/tai yrityksen nimi, vesiviljelyluvan numero ja elinkeinoluvan numero (jos on) tai valtion viraston taikka laitoksen nimi, yhteys henkilön nimi, puhelinnumero, faksinumero ja sähköpostiosoite.
- 2) Antakaa tiedot ehdotetun hankkeen taloudellisesta elinkelpoisuudesta.

I) Viitetiedot

- 1) Toimittakaa yksityiskohtainen lähdeluettelo kaikista julkaisuista, joihin hakemusta valmisteltaessa on viitattu.
 - 2) Toimittakaa luettelo käytettyjen tieteellisten ja kalatalousalan asiantuntijoiden nimistä ja osoitteista.
-

LIITE II

9 artiklassa tarkoitettua ympäristöriskien arvioinnissa käytettävät menettelyt ja vähimmäisvaatimukset

Vesieläiden alueelle tuomiseen tai alueelta toiselle siirtämiseen liittyvien riskien arvioinnissa on tarpeen arvioida todennäköisyys, jolla eliöt asettuvat alueelle ja tämän asettumisen seuraukset.

Prosessissa käsitellään tärkeimpiä ympäristötekijöitä. Se tarjoaa vakiomenettelyn, jonka avulla voidaan arvioida sekä geneettisten ja ekologisten vaikutusten riskit että riski jonkin muun, ehdotetun vastaanottavan vesistön kotoperäisiin lajeihin vaikuttavan lajin siirtämisestä siirrettävän lajin mukana.

Tutkintavaiheen aikana painopiste ei ole arvioinnissa vaan yksityiskohtaisissa biologisissa ja muissa asiaa koskeissa tiedoissa, joihin arviointi perustuu. Jos asia on tieteellisesti epävarma, olisi sovellettava varovaisuusperiaatetta.

Kun hakemus koskee ehdotettua alueelta toiselle siirtämistä, alueelle tuominen on tässä liitteessä korvattava alueelta toiselle siirtämisellä.

1 OSA

EKOLOGISTEN JA GENEETTISTEN RISKIEN ARVIOINTIMENETTELY

Vaihe 1

Asettumisen ja aiotun tuontialueen ulkopuolelle leviämisen todennäköisyys

Tapahtuma	Todennäköisyys (S, K, P) ⁽¹⁾	Varmuus (EV, KV, KE, EE) ⁽²⁾	Arviointia tukevat huomautukset ⁽³⁾
Alueelle tuotu tai alueelta toiselle siirretty, vapaaksi päässyt tai päästetty laji onnistuu asettumaan ja ylläpitämään populaationsa aiotulla tuontialueella vesiviljelylaitoksen valvonnan ulottumattomissa.			
Alueelle tuotu tai alueelta toiselle siirretty, vapaaksi päässyt tai päästetty laji leviää aiotun tuontialueen ulkopuolelle.			
Lopullinen arvio ⁽⁴⁾			

⁽¹⁾ S = suuri, K = keskisuuri, P = pieni.

⁽²⁾ EV = erittäin varma, KV = kohtalaisen varma, KE = kohtalaisen epävarma, EE = erittäin epävarma.

⁽³⁾ Arviointiohjeet löytyvät ICESin toimintaohjeiden lisäyksistä A ja B.

⁽⁴⁾ Asettumisen ja leviämisen todennäköisyyttä koskevaksi lopulliseksi arvioksi annetaan pienimmän arvion saaneen osatekijän saama arvo (esimerkiksi edellä olevien osatekijöiden saamat arviot suuri ja pieni antavat lopulliseksi arvioksi pienen). Kummankin tapahtumanhan – todennäköisyyden, että eliö onnistuu asettumaan ja ylläpitämään populaationsa aiotulla tuontialueella (olipa kyse rajatusta alueesta, kuten laitoksesta, tai luonnollisesta elinympäristöstä) ja todennäköisyyden, että laji leviää aiotun tuontialueen ulkopuolelle (arviointuna siten kuin edellä on esitetty) – on toteuduttava, jotta asettuminen aiotun tuontialueen ulkopuolelle toteutuisi. Varmuustasoa koskevaksi lopulliseksi arvioksi annetaan alhaisimman varmuustason saaneen osatekijän saama arvo (esimerkiksi arviot erittäin varma ja kohtalaisen varma antavat lopulliseksi arvioksi kohtalaisen varman). Asettumisen ja leviämisen haitallisuus olisi yhdessä riski/hyötysuhteen kanssa otettava huomioon lopullisessa arvioissa.

Vaihe 2

Asettumisen ja leviämisen seuraukset

Tapahtuma	Todennäköisyys (S, K, P)	Varmuus (EV, KV, KE, EE)	Arviointia tukevat huomautukset ⁽¹⁾
Geneettinen sekoittuminen paikallisten populaatioiden kanssa johtaa geneettisen monimuotoisuuden vähenemiseen.			

Tapahtuma	Todennäköisyys (S, K, P)	Varmuus (EV, KV, KE, EE)	Arviointia tukevat huomautukset ⁽¹⁾
Kilpailu (ravinto, tila) kotoperäisten populaatioiden kanssa tai niihin kohdistuva saalistus johtaa niiden katoamiseen.			
Muut ei-toivotut ekologiset tapahtumat			
Jotkin edellä mainituista tapahtumista jatkuvat myös alueelle tuodun lajin poistamisen jälkeen.			
Lopullinen arvio ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Arviointiohjeet löytyvät ICESin toimintaohjeiden lisäyksistä A ja B.
⁽²⁾ Asettumisen ja leviämisen seurauksia koskeva lopulliseksi arvioksi annetaan suurimman arvion saaneen osatekijän (yksittäinen todennäköisyys) saama arvo ja varmuustasoa koskeva lopulliseksi arvioksi annetaan alhaisimman varmuustason saaneen osatekijän saama arvo.

Vaihe 3

Tulokaslajeihin ja paikallisesti esiintymättömiin lajeihin liittyvä riskimahdollisuus

Annetaan yksi arvo, joka perustuu vaiheissa 1 ja 2 tehtyihin arvioihin.

Osatekijä	Riskimahdollisuus (S, K, P)	Varmuus (EV, KV, KE, EE)	Arviointia tukevat huomautukset ⁽¹⁾
Asettuminen ja leviäminen (vaihe 1)			
Ekologiset seuraukset (vaihe 2)			
Riskimahdollisuutta koskeva lopullinen kokonaisarvio ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Arviointiohjeet löytyvät ICESin toimintaohjeiden lisäyksistä A ja B.
⁽²⁾ Riskimahdollisuuden lopulliselle luokitukselle annetaan arvioituista todennäköisyyksistä suuremman arvo, jos todennäköisyyssarvioiden välinen ero ei ole yhtä luokkaa suurempi (eli jos asettumisen ja leviämisen riski on suuri ja ekologisten seurausten riski on keskisuuri, lopulliseksi arvioksi tulee näistä todennäköisyyksistä suuremman arvo, joka on suuri.) Jos todennäköisyyssarvioiden välinen ero on yhtä luokkaa suurempi (eli arviot ovat suuri ja pieni), lopulliseksi arvoksi tulee keskisuuri.

Arvioinnin tulos esitetään seuraavia riskitasoja käyttäen:

Suuren riskin käsittävä siirto:

- aiheuttaa suuren riskin biologisen monimuotoisuuden vahingoittumisesta leviämisen ja muiden ekologisten seurausten vuoksi;
- tapahtuu viljelyolosuhteissa, jotka lisäävät tällaisen vahingon riskiä;
- liittyy vesiviljelylaitokseen, joka myy eläviä vesieläimiä edelleen viljeltäviksi tai jälleenvarastoitaviksi;
- aiheuttaa tästä johtuen suurta huolta (tarvitaan merkittäviä lieventäviä toimenpiteitä). Suositellaan ehdotuksen hylkäämistä, ellei riskiä voida lieventävien toimenpiteiden avulla vähentää pieneksi.

Keskisuuren riskin käsittävä siirto:

- aiheuttaa keskisuuren riskin biologisen monimuotoisuuden vahingoittumisesta leviämisen ja muiden ekologisten seurausten vuoksi;
- tapahtuu viljelyolosuhteissa, jotka eivät välttämättä lisääisi tällaisen vahingon riskiä ottaen huomioon lajit ja edellytykset leviämisen estämiseen;
- liittyy vesiviljelylaitokseen, joka myy tuotteitaan pääasiassa ihmisravinnoksi;

- d) aiheuttaa tästä johtuen kohtalaista huolta. Suositellaan ehdotuksen hylkäämistä, ellei riskiä voida lieventävien toimenpiteiden avulla vähentää pieneksi.

Pienen riskin käsittävä siirto:

- a) aiheuttaa pienen riskin biologisen monimuotoisuuden vahingoittumisesta leviämisen ja muiden ekologisten seurausten vuoksi;
- b) tapahtuu viljelyolosuhteissa, jotka eivät lisää tällaisen vahingon riskiä;
- c) liittyy vesiviljelylaitokseen, joka myy tuotteitaan ainoastaan ihmisravinnoksi;
- d) aiheuttaa tästä johtuen vähäistä huolta. Suositellaan ehdotuksen hyväksymistä. Lieventäviä toimenpiteitä ei tarvita.

Ehdotus voidaan hyväksyä sellaisenaan (lieventäviä toimenpiteitä ei vaadita) vain, jos riskimahdollisuutta koskeva lopullinen kokonaisarvio on pieni ja jos kokonaisriskin kokonaisvarmuudeksi on arvioitu erittäin varma tai kohtalaisen varma.

Jos ensimmäisen arvioinnin tuloksena kokonaisriskiksi on saatu suuri tai keski-suuri, hakemukseen on sisällytettävä leviämisen estämistä tai riskin lieventämistä koskevat ehdotukset, joille tehdään sitten riskianalyysi. Kokonaisriskin lopulliseksi arvioksi on saatava pieni siten, että varmuutta koskeva arvio on erittäin varma tai kohtalaisen varma. Näiden lisävaiheiden kuvauksista ja leviämisen estämistä tai riskin lieventämistä koskevista yksityiskohtaisista määrittelyistä tulee erottamaton osa riskien arviointia.

2 OSA

MUITA KUIN SIIRRETTÄVÄÄ LAJIA KOSKEVA ARVIOINTIMENETTELY

Vaihe 1

Muiden kuin siirrettävän lajin asettumisen ja aiotun tuontialueen ulkopuolelle leviämisen todennäköisyys

Tapahtuma	Todennäköisyys (S, K, P)	Varmuus (EV, KV, KE, EE)	Arviointia tukevat huomautukset ⁽¹⁾
Muu kuin siirrettävä laji tulee alueelle vesieliön alueelle tuomisen tai alueelta toiselle siirtämisen seurauksena.			
Alueelle tuotu muu kuin siirrettävä laji löytää potentiaalisia elinympäristöjä tai isäntäeliöitä.			
Lopullinen arvio ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Arviointiohjeet löytyvät ICESin toimintaohjeiden lisäyksistä A ja B.

⁽²⁾ Todennäköisyyttä koskeva lopulliseksi arvioksi annetaan pienimmän riskiarvion saaneen osatekijän saama arvo ja varmuustasoa koskeva lopulliseksi arvioksi samoin alhaisimman varmuustason saaneen osatekijän saama arvo.

Vaihe 2

Muiden kuin siirrettävän lajin asettumisen ja leviämisen seuraukset

Tapahtuma	Todennäköisyys (S, K, P)	Varmuus (EV, KV, KE, EE)	Arviointia tukevat huomautukset ⁽¹⁾
Muut kuin siirrettävät lajit kilpailevat kotoperäisten populaatioiden kanssa tai saalistavat niitä, mikä johtaa niiden katoamiseen.			
Muiden kuin siirrettävän lajin geneettinen sekoittuminen paikallisten populaatioiden kanssa johtaa geneettisen monimuotoisuuden vähenemiseen.			
Muut ei-toivotut ekologiset tai patologiset tapahtumat			

Tapahtuma	Todennäköisyys (S, K, P)	Varmuus (EV, KV, KE, EE)	Arviointia tukevat huomautukset ⁽¹⁾
Jotkin edellä mainituista tapahtumista jatkuvat myös muun kuin siirretyn lajin poistamisen jälkeen.			
Lopullinen arvio ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Arviointiohjeet löytyvät ICESin toimintaohjeiden lisäyksistä A ja B.

⁽²⁾ Seurauksia koskevaksi lopulliseksi arvioksi annetaan suurimman riskiarvion saaneen osatekijän saama arvo ja varmuustasoa koskevaksi lopulliseksi arvioksi alhaisimman varmuustason saaneen osatekijän saama arvo.

Vaihe 3

Muihin kuin siirrettäviin lajeihin liittyvä riskimahdollisuus

Annetaan yksi arvo, joka perustuu vaiheissa 1 ja 2 tehtyihin arvioihin.

Osatekijä	Riskimahdollisuus (S, K, P)	Varmuus (EV, KV, KE, EE)	Arviointia tukevat huomautukset ⁽¹⁾
Asettuminen ja leviäminen (vaihe 1)			
Ekologiset seuraukset (vaihe 2)			
Lopullinen arvio ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Arviointiohjeet löytyvät ICESin toimintaohjeiden lisäyksistä A ja B.

⁽²⁾ Riskimahdollisuutta koskevaksi lopulliseksi arvioksi annetaan pienimmän riskiarvion saaneen osatekijän saama arvo ja varmuustasoa koskevaksi lopulliseksi arvioksi samoin alhaisimman varmuustason saaneen osatekijän saama arvo.

Tulokaslajeihin liittyvää riskimahdollisuutta koskevaan arviointiin (1 osa) sovellettavia edellytyksiä sovelletaan soveltuvin osin muihin kuin siirrettäviin lajeihin liittyviin riskimahdollisuuksiin (2 osa), myös leviämisen estämistoimenpiteitä ja riskiä lieventäviä toimenpiteitä koskevaa velvollisuutta.

3 OSA

YMPÄRISTÖRISKIEN KOKONAISARVIOINTI – TIIVISTELMÄ

- Hakemuksen historia, tausta ja perustelut
 - Tiivistelmä riskienarviointitiedoista
 - Tiivistelmä ekologisten ja geneettisten riskien arvioinnista
 - Tiivistelmä muiden kuin siirrettävien lajien riskien arvioinnista
- Huomautuksia
- Riskiä lieventävät toimenpiteet
- Eliöön kokonaisuudessaan liittyviä riskimahdollisuuksia koskeva päätelmä
- Lausunto toimivaltaiselle viranomaiselle

*LIITE III***Karanteeni**

Karanteeni on keino, jonka avulla elävät eläimet ja kasvit ja kaikki niihin liittyvät eliöt pidetään täysin eristettyinä ympäristöstä, jotta estettäisiin luonnon ja viljeltyihin lajeihin kohdistuvat vaikutukset ja luonnon ekosysteemien ei-toivotut muutokset.

Tulokaslajit ja paikallisesti esiintymättömät lajit on pidettävä karanteenissa riittävän pitkään, jotta kaikki muut kuin siirrettävät lajit voitaisiin havaita ja jotta voitaisiin todeta, ettei patogeenejä tai sairauksia ole. Laitos on rakennettava sen sijaintijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen määräysten mukaisesti. Laitoksen hyväksynnästä vastaa mainittu viranomainen. Karanteenin kesto on mainittava luvassa. Jos laitos ei sijaitse vastaanottavassa jäsenvaltiossa, laitoksesta vastaavan neuvoo-antavan komitean ja vastaanottavan jäsenvaltion neuvoo-antavan komitean on sovittava kestosta.

Toimijoiden on hoidettava karanteenilaitosta seuraavien edellytysten mukaisesti. Lisäksi toimijalla on oltava laadunvarmistusohjelma ja toimintaohjeet.

Kun hakemus koskee ehdotettua alueelta toiselle siirtämistä, alueelle tuominen on tässä liitteessä korvattava alueelta toiselle siirtämisellä.

Jätevesien käsittely ja jätehuolto

Kaikki laitoksessa syntyvät jätevedet ja jätteet on käsiteltävä tavalla, jolla tuhoataan kaikki mahdolliset siirrettävän lajin ja siihen liittyvien lajien eliöt. Jatkuvan toiminnan varmistamiseksi ja leviämisen täydelliseksi estämiseksi karanteenin jätevesien käsittelyjärjestelmä on varustettava varajärjestelmällä toimintahäiriöiden varalta.

Käsittelyissä jätevesissä ja muissa jätteissä voi olla ympäristölle haitallisia aineita (esim. kiinnittymisenestoaineita), ja niistä on huolehdittava siten, että ympäristövaikutukset ovat mahdollisimman vähäiset.

Jätevesien ja kiinteiden jätteiden käsittelyn yksityiskohdat on valmisteltava ja on laadittava luettelo käsittelystä vastaavista henkilöistä sekä aikataulu. Järjestelmää on seurattava sen tehokkaan toiminnan varmistamiseksi ja mahdollisten toimintahäiriöiden havaitsemiseksi varhaisessa vaiheessa.

Fyysinen erottaminen

Siirretyt eliöt on leviämisen estämiseksi pidettävä erillään muista eliöistä. Tätä ei sovelleta sentinellilajeihin, joiden erityistehtävänä on testata tuodun lajin vaikutuksia. Lintujen, muiden eläinten, taudinaiheuttajien ja epäpuhtauksien pääsy on estettävä.

Henkilöstö

Laitokseen pääsy on rajoitettava koulutettuun, kulkuluvan saaneeseen henkilöstöön. Jalkineet ja kädet on desinfioitava ennen laitoksesta poistumista ja samoin kaikki laitoksessa käytetyt materiaalit ennen niiden laitoksesta poistamista (ks. jäljempänä).

Varusteet

Vastaanotettaessa kaikki kehitysvaiheet, säiliöt, vesi, kuljetuskontit ja varusteet, jotka ovat olleet kosketuksissa alueelle tuodun lajin kanssa, kuljetusvälineet mukaan luettuina, on käsiteltävä siten, että varmistetaan, ettei lajia tai siihen liittyvää muuta kuin siirrettävää lajia pääse vapaaksi laitoksesta. Kuljetus- ja pakkausmateriaali on desinfioitava tai poltettava, jos kyseisen materiaalin polttaminen on sallittua.

Kuolleet eliöt ja niiden hävittäminen

Kuolleista eliöistä on pidettävä kirjaa päivittäin, ja tämän kirjanpidon on oltava käytettävissä toimivaltaisen viranomaisen tekemiä tarkastuksia varten. Kaikki kuolleet eliöt on säilytettävä laitoksessa. Kuolleita eliöitä, niiden kudoksia tai kuoria ei saa heittää pois ilman täydellisen desinfioinnin takaavaa hyväksytyä käsittelyä. Kuumennuskäsittelyä esim. autoklaavissa tai kemiallista sterilointia voidaan käyttää.

Kuolemantapauksista on raportoitava toimivaltaiselle viranomaiselle, ja jäsenvaltion on tutkittava kuolinsyy kohtuullisessa ajassa. Kuolleet eliöt on varastoitava, kuljetettava ja hävitettävä muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveystähtöistä 3 päivänä lokakuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002⁽¹⁾ mukaisesti.

Tarkastus ja testaus

Muita kuin siirrettäviä lajeja koskevia tarkastuksia on tehtävä säännöllisesti. Jos eliössä havaitaan tällainen laji tai aiemmin havaitsematon sairaus taikka loinen, on toteutettava tilanteen hallitsemiseksi tarvittavat toimet. Näihin toimiin voi sisältyä eliöiden hävittäminen ja laitoksen desinfiointi.

Kesto

Karanteenin vaadittava kesto vaihtelee kyseisen organismin, kyseessä olevien muiden kuin siirrettävien lajien kausiluonteisuuden ja kasvatusolojen mukaan.

Tietojen kirjaaminen

Karanteenilaitoksen on pidettävä täsmällisesti kirjaa seuraavista seikoista:

- henkilöstön saapumis- ja poistumisajat,
- kuolemantapausten määrä ja kuolleiden eliöiden varastointi- ja hävittämismenetelmä,
- laitokseen tulevan veden ja jäteveden käsittely,
- asiantuntijoille muiden kuin siirrettävien lajien toteamiseksi toimitetut näytteet,
- kaikki karanteenin toimintaan vaikuttavat epätavalliset tapahtumat (sähkökatkokset, rakennuksen vauriot, vaikeat sääolot jne.).

Desinfiointi

Käytettävien desinfiointiaineiden pitoisuuksien on oltava riittävän vahvoja ja desinfiointiajan riittävän pitkä tappamaan haitalliset eliöt. Karanteenilaitoksen desinfiointissa käytettävien desinfiointiaineiden ja niiden pitoisuuksien on oltava riittävän vahvoja meriveden ja makean veden täydelliseen desinfiointiin. Samanlaisia pitoisuuksia on käytettävä laitoksen tavanomaiseen desinfiointiin. Suosituksena on, että kaikki desinfiointiaineet neutraloidaan ennen kuin ne päästetään ympäristöön, ja merivettä käyttävien laitosten on käsiteltävä kemiallisen desinfiointin aikana syntyneet oksidanttijäämät. Häätätilanteen varalta, jos esimerkiksi havaitaan tuotu loinen tai taudinaiheuttaja, laitoksessa on oltava riittävästi desinfiointiainetta koko laitoksen desinfiointiin.

(¹) EYVL L 273, 10.10.2002, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2007/2006 (EUVL L 379, 28.12.2006, s. 98).

LIITE IV

2 artiklan 5 kohdassa säädetty lajiluettelo

Kirjolohi, *Oncorhynchus mykiss*

Puronieriä, *Salvelinus fontinalis*

Karppi, *Cyprinus carpio*

Ruohokarppi, *Ctenopharyngodon idella*

Hopeapaksuotsa, *Hypophthalmichthys molitrix*

Marmoripaksuotsa, *Aristichthys nobilis*

Tyynenmerenosteri, *Crassostrea gigas*

Japaninmattosimpukka, *Ruditapes philippinarum*

Isobassi, *Micropterus salmoides*

Nieriä, *Salvelinus alpinus*

II

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista)

PÄÄTÖKSET

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 25 päivänä kesäkuuta 2007,

eurooppalaisen rahaston perustamisesta vuosiksi 2007–2013 kolmansien maiden kansalaisten kotouttamista varten osana yhteisvastausta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa

(2007/435/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 63 artiklan 3 kohdan a alakohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon, ⁽³⁾

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen asteittaista toteuttamista varten perustamissopimuksessa määrätään yhtäältä henkilöiden vapaata liikkuvuutta koskevien toimien toteuttamisesta samanaikaisesti ulkorajoilla tehtäviä tarkastuksia, turvapaikkaa ja maahanmuuttoa koskevien liitännäistoimenpiteiden kanssa ja toisaalta sellaisten toimenpiteiden toteuttamisesta, jotka koskevat turvapaikkaa, maahanmuuttoa ja kolmansien maiden kansalaisten oikeuksia.
- (2) Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 kokoontunut Eurooppa-neuvosto totesi, että Euroopan unionin on varmistettava jäsenvaltioidensa alueella laillisesti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten oikeudenmukainen kohtelu. Heille olisi pyrittävä tehostetun kotouttamispolitiikan avulla takaamaan Euroopan unionin kansalaisten oikeuksiin ja velvollisuuksiin verrattavissa olevat oikeudet ja

velvollisuudet. Kyseisellä politiikalla olisi myös edistettävä syrjimättömyyttä talous-, yhteiskunta- ja kulttuurielämässä sekä kehitettävä rasismien ja muukalaisvihon vastaisia toimenpiteitä.

- (3) Kolmansien maiden kansalaisten kotouttaminen jäsenvaltioihin on keskeinen osa taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden edistämistä, joka on perustamissopimuksen mukaan yhteisön keskeisiä tavoitteita. Perustamissopimus huomioon ottaen eurooppalaisen rahaston kolmansien maiden kansalaisten kotouttamista varten, jäljempänä 'rahasto', olisi koskettava kuitenkin ensisijaisesti maahan vasta saapuneita kolmansien maiden kansalaisia kotouttamisprosessia tukevien konkreettisten toimien yhteisrahoituksen osalta.
- (4) Eurooppa-neuvosto korostaa 4 ja 5 päivänä marraskuuta 2004 hyväksytyssä Haagin ohjelmassa, että jäsenvaltioiden yhteiskunnallisen vakauden ja yhteenkuuluvuuden tavoite edellyttää tehokkaiden politiikkojen kehittämistä. Se toteaa, että on tarpeen koordinoida paremmin kansalliset kotouttamispolitiikat yhteisten puitteiden pohjalta, ja kehottaa jäsenvaltioita, neuvostoa ja komissiota edistämään rakenteellista kokemusten ja tietojen vaihtoa kotouttamisesta.
- (5) Haagin ohjelman mukaisesti neuvosto ja jäsenvaltioiden hallitusten edustajat laativat 19 päivänä marraskuuta 2004 maahanmuuttajien kotouttamispolitiikkaa koskevat Euroopan unionin yhteiset peruseriaatteet, jäljempänä 'yhteiset peruseriaatteet'. Yhteiset peruseriaatteet hyödyttävät jäsenvaltiota kansallisen kotouttamispolitiikan laadinnassa,

⁽¹⁾ Lausunto annettu 14. helmikuuta 2006 (EUVL C 88, 11.4.2006, s. 15).

⁽²⁾ Lausunto annettu 16. marraskuuta 2005 (EUVL C 115, 16.5.2006, s. 47).

⁽³⁾ Lausunto annettu 14. joulukuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

sillä ne muodostavat perusteellisen ohjeistuksen, jonka pohjalta jäsenvaltiot voivat arvioida omia toimiaan.

- (6) Yhteiset peruseriaatteet täydentävät laillisesti maassa oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten maahanpääsystä ja oleskelusta annettuja yhteisön säädöksiä perheen-yhdistämisen ja pitkään oleskelleiden henkilöiden osalta sekä muita asiaa koskevia voimassa olevia oikeudellisia puitteita, jotka koskevat esimerkiksi sukupuolten välistä tasa-arvoa, syrjintäkieltoa ja sosiaalista osallisuutta, ja toimivat niiden kanssa yhteisvaikutuksessa.
- (7) Neuvosto palauttaa mieleen komission 1 päivänä syyskuuta 2005 antaman tiedonannon ”Yhteinen toimintasuunnitelma kotouttamiselle: puitteet kolmansien maiden kansalaisten kotouttamiselle Euroopan unionissa” ja korostaa kotouttamista koskevasta yhteisestä toimintasuunnitelmasta 1 ja 2 päivänä joulukuuta 2005 antamissaan päätelmissä tarvetta vahvistaa jäsenvaltioiden kotouttamispolitiikkoja ja katsoo, että on tärkeää määritellä Euroopan tasolla puitteet EU:n alueella laillisesti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten kotouttamiseksi yhteiskunnan kaikilla osaluilla ja ennen kaikkea konkreettiset toimenpiteet yhteisten peruseriaatteiden toteuttamiseksi.
- (8) Jos jokin jäsenvaltio laiminlyö kotouttamispolitiikan kehittämisen ja toteuttamisen, tästä saattaisi olla monenlaisia haitallisia seurauksia muille jäsenvaltioille ja Euroopan unionille.
- (9) Tukeakseen kotouttamiseen liittyvien ohjelmien suunnittelua budjettivallan käyttäjä otti Euroopan unionin yleiseen talousarvioon vuosiksi 2003–2006 erityisiä määrärahoja, jotka on tarkoitettu pilottihankkeiden ja valmistelutoimien rahoittamiseen kotouttamisen alalla, jäljempänä ’INTI’.
- (10) INTIn, maahanmuuttoa, kotouttamista ja työllisyyttä koskevan komission tiedonannon sekä muuttoliikettä ja kotouttamista koskevan ensimmäisen vuosikertomuksen perusteella katsotaan, että yhteisö tarvitsee vuodesta 2007 alkaen erityisen välineen, jolla kannustetaan jäsenvaltioita kehittämään ja toteuttamaan kotouttamispolitiikkaa, jonka tavoitteena on auttaa uskonnoiltaan, kieleltään ja etniseltä ja kulttuuritaustaltaan erilaisia kolmansien maiden kansalaisia täyttämään oleskelun edellytykset, ja helpotetaan heidän kotoutumistaan eurooppalaiseen yhteiskuntaan, yhteisten peruseriaatteiden mukaisesti ja Euroopan sosiaalirahaston toimintaa täydentäen.
- (11) Jotta yhteisön toiminta kolmansien maiden kansalaisten kotouttamiseksi olisi johdonmukaista, rahastosta rahoitettavat toimet olisi määriteltävä tarkkaan ja niiden olisi täydennettävä Euroopan sosiaalirahastosta ja Euroopan pakolaisrahastosta tuettavia toimia. Tätä varten olisi kehitettävä yhteisiä ohjelmajärjestelyjä sen varmistamiseksi, että Euroopan sosiaalirahastosta ja rahastosta rahoitettavat
- yhteisön toimet kolmansien maiden kansalaisten kotouttamiseksi olisivat keskenään johdonmukaiset.
- (12) Koska komissio ja jäsenvaltiot hallinnoivat yhdessä sekä rahastoa että Euroopan sosiaalirahastoa, täytäntöönpanon johdonmukaisuus edellyttää myös kansallisia järjestelyjä. Sitä varten rahaston täytäntöönpanosta vastaavien jäsenvaltioiden viranomaisten olisi luotava yhteistyö- ja koordinaointimenettelyt niiden viranomaisten kanssa, jotka jäsenvaltiot ovat nimenneet vastaamaan Euroopan sosiaalirahaston ja Euroopan pakolaisrahaston täytäntöönpanosta, ja varmistettava, että rahastosta tuettavat toimet määritellään tarkasti ja että ne täydentävät Euroopan sosiaalirahastosta ja Euroopan pakolaisrahastosta rahoitettavia toimia.
- (13) Siltä osin kuin tämä päätös koskee kolmansien maiden kansalaisten kotouttamisprosessia jäsenvaltioissa tukevien konkreettisten toimien yhteisrahoitusta, se olisi kohdistettava ensisijaisesti toimiin, jotka liittyvät vasta maahan saapuneisiin kolmansien maiden kansalaisiin. Tässä yhteydessä voitaisiin viitata neuvoston direktiiviin 2003/109/EY⁽¹⁾, jossa mainitaan viiden vuoden laillinen oleskelu edellytyksenä, joka kolmansien maiden kansalaisten on täytettävä voidakseen saada pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman.
- (14) Tällä rahastolla olisi myös tuettava jäsenvaltioiden pyrkiä parantaa valmiuksiaan kehittää, panna täytäntöön, seurata ja arvioida yleisesti kaikkia kolmansien maiden kansalaisia koskevia kotouttamisstrategioita, -politiikkoja ja -toimenpiteitä sekä näiden valmiuksien parantamiseen myötävaikuttavaa tietojen ja parhaiden käytänteiden vaihtoa ja yhteistyötä jäsenvaltioiden sisällä ja niiden välillä.
- (15) Tämä päätös on osa johdonmukaista kehystä, johon kuuluvat myös Euroopan pakolaisrahaston perustamisesta vuosiksi 2008–2013 osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa ja neuvoston päätöksen 2004/904/EY kumoamisesta 23 päivänä toukokuuta 2007 tehty Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 573/2007/EY⁽²⁾, ulkorajarahaston perustamisesta vuosiksi 2007–2013 osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa 23 päivänä toukokuuta 2007 tehty Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 574/2007/EY⁽³⁾ sekä Euroopan palauttamisrahaston perustamisesta vuosiksi 2008–2013 osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa 23 päivänä toukokuuta 2007 tehty Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 575/2007/EY⁽⁴⁾, ja jonka tavoitteena on, että jäsenvaltiot jakavat oikeudenmukaisesti vastuun unionin ulkorajojen yhdenmukaisen hallinnon sekä yhteisen turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikan aiheuttamasta taloudellisesta rasituksesta. Mainitut toimet perustuvat perustamissopimuksen kolmannen osan IV osastoon.

⁽¹⁾ EUVL L 16, 23.1.2004, s. 44.

⁽²⁾ EUVL L 144, 6.6.2007, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 144, 6.6.2007, s. 22.

⁽⁴⁾ EUVL L 144, 6.6.2007, p. 45.

- (16) Rahastosta myönnettävä tuki olisi tehokkaampaa ja se voitaisiin kohdistaa paremmin, jos tukikelpoisten toimien yhteisrahoitus perustuisi strategiseen monivuotiseen ohjelmasuunnitteluun, jonka kukin jäsenvaltio toteuttaa keskustellen komission kanssa.
- (17) Jokaisen jäsenvaltion olisi laadittava komission antamien strategisten suuntaviivojen pohjalta monivuotinen ohjelma, jossa otetaan huomioon kyseisen valtion erityinen tilanne ja tarpeet ja määritetään kehittämisstrategia, jota olisi käytettävä viitekehyksenä vuosittaisissa ohjelmissa lueteltujen toimien täytäntöönpanossa.
- (18) Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002⁽¹⁾, jäljempänä 'varainhoitoasetus', 53 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun jaetun hallinnon mukaisesti olisi täsmennettävä edellytykset, joiden nojalla komissio voi toteuttaa sille kuuluvat Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamistehtävät, ja määriteltävä jäsenvaltioiden yhteistyövelvoitteet. Näin komissio voisi olla varma siitä, että jäsenvaltiot käyttävät rahaston varoja laillisesti, asianmukaisesti ja varainhoitoasetuksen 27 artiklassa ja 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua moitteettoman varainhoidon periaatetta noudattaen.
- (19) Olisi luotava objektiiviset perusteet, joita sovelletaan vuosittain käytettävissä olevien varojen jakamiseen jäsenvaltioille. Perusteissa olisi otettava huomioon jäsenvaltioissa laillisesti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten määrä ja jäsenvaltioihin tietyllä viitejaksolla ensimmäistä kertaa maahanpääsylvän saaneiden kolmansien maiden kansalaisten määrä.
- (20) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava riittävät toimenpiteet hallinnointi- ja valvontajärjestelmän toimivuuden ja täytäntöönpanon laadukkuuden varmistamiseksi. Tätä varten on tarpeen vahvistaa kaikkien ohjelmia sitovat yleisperiaatteet ja tehtävät.
- (21) Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen mukaan vastuu rahaston tukitoimien täytäntöönpanosta ja valvonnasta kuuluu ensisijassa jäsenvaltioille.
- (22) Hallinnointi- ja valvontajärjestelmiin, menojen todentamiseen sekä sääntöjenvastaisuuksien ja yhteisön lainsäädännön rikkomisen ehkäisyyn, toteamiseen ja oikaisuun liittyvät jäsenvaltioiden velvoitteet olisi täsmennettävä monivuotisten ja vuosittaisten ohjelmien tehokkaan ja asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi. Hallinnon ja valvonnan osalta on erityisesti tarpeen vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt, joiden mukaan jäsenvaltiot huolehtivat siitä, että aiheelliset järjestelmät ovat olemassa ja toimivat tyydyttävästi.
- (23) Jäsenvaltioiden ja komission välistä yhteistyötä olisi kannustettava tällä alalla, sanotun kuitenkin rajoittamatta varainhoidon valvontaan liittyvää komission toimivaltaa.
- (24) Tällä rahastolla tuettavien toimien teho ja vaikutus riippuvat myös toimien arvioinnista ja tulosten levittämisestä. Tämän vuoksi olisi vahvistettava tähän liittyvät jäsenvaltioiden ja komission velvollisuudet sekä järjestelyt, joiden avulla voidaan varmistaa arvioinnin luotettavuus ja asiaankuuluvien tietojen laatu.
- (25) Toimien arviointi olisi järjestettävä siten, että niitä voidaan tarkistaa ohjelmakauden aikana ja arvioida niiden vaikutuksia, ja arviointimenettely olisi nivottava hankkeiden seurantaan.
- (26) Koska yhteisön rahoituksen näkyvyys on tärkeää, komission olisi annettava ohjeita sen edistämiseksi, että rahastosta tukea saava viranomais, valtioista riippumaton järjestö, kansainvälinen järjestö tai muu yhteisö tuo asianmukaisesti esiin saamansa avun, ja otettava huomioon yhteisesti hallinnoituja muita välineitä kuten rakennerahastoja koskeva käytäntö.
- (27) Tässä päätöksessä vahvistetaan ohjelman koko keston ajaksi rahoituspuitteet talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen⁽²⁾ 38 kohdan mukaisesti, tämän kuitenkin vaikuttamatta perustamissopimuksessa määriteltyyn budjettivallan käyttäjän toimivaltaan.
- (28) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa suunnitellun toiminnan tavoitetta, joka on edistää kolmansien maiden kansalaisten kotouttamista jäsenvaltioiden yhteiskuntaan yhteisten perusperiaatteiden mukaisesti, vaan se voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä päätöksessä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (29) Tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽³⁾ mukaisesti.
- (30) Tätä päätöstä olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2007, jotta rahasto voidaan panna täytäntöön ajoissa.

⁽²⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

⁽¹⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY, Euratom) N:o 1995/2006 (EUVL L 390, 30.12.2006, s. 1).

- (31) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän päätöksen tekemiseen eikä se siten sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan.
- (32) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta tehdyn pöytäkirjan 3 artiklan mukaisesti Irlanti on 6 päivänä syyskuuta 2005 päivätyllä kirjeellä ilmoittanut haluavansa osallistua tämän päätöksen tekemiseen ja soveltamiseen.
- (33) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta tehdyn pöytäkirjan 3 artiklan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta on 27 päivänä lokakuuta 2005 päivätyllä kirjeellä ilmoittanut haluavansa osallistua tämän päätöksen tekemiseen ja soveltamiseen.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

I LUKU

KOHDE, TAVOITTEET JA TOIMET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tällä päätöksellä perustetaan 1 päivän tammikuuta 2007 ja 31 päivän joulukuuta 2013 väliseksi kaudeksi eurooppalainen rahasto kolmansien maiden kansalaisten kotouttamista varten, jäljempänä 'rahasto', vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen vahvistamiseksi ja jäsenvaltioiden välisen yhteisvastuullisuuden periaatteen soveltamiseksi, osana johdonmukaista kehystä, johon kuuluvat myös päätös N:o 573/2007/EY, päätös N:o 574/2007/EY sekä päätös N:o 575/2007/EY.

Tässä päätöksessä määritellään tavoitteet, joita rahasto toteuttaa, niiden täytäntöönpano, käytettävissä olevat varat ja niiden jakamisperusteet.

Lisäksi päätöksessä vahvistetaan rahaston hallinnointia, varainhoitoa, seuranta ja valvontaa koskevat säännöt komission ja jäsenvaltioiden keskinäisen vastuunjaon pohjalta.

2. Tätä päätöstä sovelletaan kolmansien maiden kansalaisiin, jotka oleskelevat jonkin kolmannen maan alueella ja jotka täyttävät tietyt jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä määritellyt maahantuloa edeltävät toimenpide-ehdot ja/tai edellytykset, jotka koskevat esimerkiksi valmiuksia kotoutua kyseisen jäsenvaltion yhteiskuntaan.

3. Tätä päätöstä ei sovelleta kolmansien maiden kansalaisiin, joiden tekemästä turvapaikkahakemuksesta ei vielä ole tehty lopullista päätöstä tai joilla on pakolaisasema tai toissijainen suojeluasema tai jotka määritellään pakolaisiksi tai joilla on oikeus kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelyä pakolaisiksi tai muuta kansainvälistä suojelua tarvitseviksi henkilöiksi koskevista vähimmäisvaatimuksesta sekä myönnetyn suojelun sisällöstä 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/83/EY⁽¹⁾ mukaiseen toissijaiseen suojeluun.

4. Kolmannen maan kansalaisella tarkoitetaan henkilöä, joka ei ole perustamissopimuksen 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu unionin kansalainen.

2 artikla

Rahaston yleinen tavoite

1. Rahaston yleisenä tavoitteena on tukea jäsenvaltioiden toimia, joilla autetaan taloudelliselta, sosiaaliselta, kulttuuriselta, uskonnolliselta, kielelliseltä ja etniseltä taustaltaan erilaisia kolmansien maiden kansalaisia täyttämään oleskelun edellytykset, ja helpottaa heidän kotoutumistaan eurooppalaiseen yhteiskuntaan.

Rahaston toteuttamisessa keskitytään ensisijaisesti toimiin, jotka liittyvät vasta maahan saapuneiden kolmansien maiden kansalaisten kotoutumiseen.

2. Edellä 1 kohdassa esitetyn tavoitteen edistämiseksi rahastosta tuetaan jäsenvaltioita kehittämään ja panemaan täytäntöön strategioita kolmansien maiden kansalaisten kotouttamiseksi kaikilla yhteiskunnan eri aloilla erityisesti ottamalla huomioon periaatteen, jonka mukaan kotouttaminen on kaksisuuntainen dynaaminen prosessi, jonka aikana sekä maahanmuuttajat että jäsenvaltioiden asukkaat joutuvat joustamaan.

3. Rahasto osallistuu jäsenvaltioiden tai komission aloitteesta toteutettavan teknisen avun rahoittamiseen.

3 artikla

Erityistavoitteet

Rahasto edistää seuraavien erityistavoitteiden saavuttamista:

- helpottaa kolmansien maiden kansalaisten kotoutumisprosessin kannalta merkityksellisten ja sitä tukevien maahanpääsymenettelyjen kehittämistä ja täytäntöönpanoa;
- kehittää ja panna täytäntöön vasta maahan saapuneiden kolmansien maiden kansalaisten kotouttamisprosessia jäsenvaltioissa;
- parantaa jäsenvaltioiden kykyä kehittää, panna täytäntöön, seurata ja arvioida kolmansien maiden kansalaisten kotouttamista koskevia politiikkoja ja toimenpiteitä;
- harjoittaa tietojen ja parhaiden käytänteiden vaihtoa ja yhteistyötä jäsenvaltioissa ja niiden välillä kolmansien maiden kansalaisten kotouttamista koskevien politiikkojen ja toimenpiteiden täytäntöönpanossa, seuraamisessa ja arvioimisessa.

⁽¹⁾ EUVL L 304, 30.9.2004, s. 12.

4 artikla

Tukikelpoiset toimet jäsenvaltioissa

1. Rahastosta tuetaan jäsenvaltioissa toteutettavia 3 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden mukaisia toimia, joiden tarkoituksena on

- a) auttaa jäsenvaltioita kehittämään ja panemaan täytäntöön maahanpääsymenettelyjä muun muassa tukemalla yhteistyötä keskeisten sidosryhmien ja asiantuntijoiden kanssa sekä tietojenvaihtoa tiettyihin kansallisiin tai tiettyihin kolmansien maiden kansalaisten ryhmittymiin sovellettavista käytännöistä;
- b) tehostaa maahanpääsymenettelyjen täytäntöönpanoa ja tuoda ne kolmansien maiden kansalaisten ulottuville muun muassa hyödyntämällä helppokäyttöistä viestintä- ja informaatioteknologiaa, tiedotuskampanjoita ja valintamenetelmiä;
- c) valmistella kolmansien maiden kansalaisten kotouttamista vastaanottavaan yhteiskuntaan tukemalla maahantuloa edeltäviä toimia, joiden avulla he voivat hankkia kotoutumiseen tarvittavat tiedot ja taidot ja jotka voivat käsittää alkuperämaassa annettavaa ammatillista koulutusta, tiedotusaineistoa, kansalaistiedon peruskursseja ja kieliopetusta.

2. Rahastosta tuetaan jäsenvaltioissa toteutettavia 3 artiklan b alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden mukaisia toimia, joiden tarkoituksena on

- a) perustaa ohjelmia ja toimia, joiden tavoitteena on tutustuttaa vasta maahan saapuneet kolmansien maiden kansalaiset vastaanottavaan yhteiskuntaan ja antaa heille perustiedot maan kielestä, historiasta, instituutioista, sosiaalis-taloudellisista ominaispiirteistä, kulttuurista sekä normeista ja perusarvoista, ja joilla täydennetään olemassa olevia tämän alan ohjelmia ja toimia;
- b) kehittää ja parantaa tällaisten paikallis- ja aluetasolla järjestettävien ja erityisesti kansalaistietoa koskevien ohjelmien ja toimien laatua;
- c) parantaa tällaisten ohjelmien ja toimien mahdollisuuksia tavoittaa erityisryhmät, kuten maahanpääsymenettelyjen alaisen henkilöiden huollettavana olevat henkilöt, lapset, naiset, vanhukset, lukutaidottomat tai vammaiset;
- d) tehdä tällaisista ohjelmista ja toimista joustavammat erityisesti järjestämällä osa-aikaisia kursseja, pikakursseja, etä- tai verkko-opiskelumahdollisuuksia tai vastaavia, joiden avulla kolmansien maiden kansalaiset voivat suorittaa ohjelmia ja toimia työskentelyn tai opiskelun ohella;
- e) kehittää ja toteuttaa tällaisia ohjelmia tai toimia nuorille kolmansien maiden kansalaisille, jotka kohtaavat identiteettiin liittyviä erityisiä sosiaalisia ja kulttuurisia haasteita;

- f) kehittää tällaisia ohjelmia ja toimia, joilla edistetään korkeasti koulutettujen ja koulutettujen kolmansien maiden kansalaisten maahanpääsyä ja kotoutumisprosessia.

3. Rahastosta tuetaan jäsenvaltioissa ja jäsenvaltioiden välillä toteutettavia 3 artiklan c ja d alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden mukaisia toimia, joiden tarkoituksena on

- a) parantaa kolmansien maiden kansalaisten mahdollisuutta saada julkisia ja yksityisiä tavaroita ja palveluja järjestämällä esimerkiksi tulkkaus- ja käännöspalveluja ja lisäämällä henkilöstön kulttuurienvälisiä valmiuksia;
- b) perustaa kotouttamisen ja monimuotoisuuden hallintaa varten kestävätkä organisaatorakenteet, edistää vakaata ja kestäväää osallistumista yhteiskunnalliseen ja kulttuurielämään ja kehittää asiaankuuluvia sidosryhmiä varten yhteistyömuotoja, joiden avulla eri tasojen virkamiehet saavat nopeasti tietoa muualla saaduista kokemuksista ja sovelletuista käytännöistä ja voivat mahdollisesti yhdistää resursseja;
- c) kehittää ja toteuttaa kulttuurien välistä koulutusta, valmiuksien lisäämistä ja monimuotoisuuden hallintaa, julkisten ja yksityisten palvelujentarjoajien kuten oppilaitosten palveluksessa olevan henkilöstön koulutusta;
- d) vahvistaa valmiuksia koordinoita, panna täytäntöön, seurata ja arvioida jäsenvaltioissa sovellettavia kolmansien maiden kansalaisten kotouttamisstrategioita hallinnon eri tasoilla ja yksiköissä;
- e) edistää maahanpääsymenettelyjen tai 2 kohdassa tarkoitettujen ohjelmien ja toimien arviointia tukemalla niihin osallistuneiden kolmansien maiden kansalaisten ja/tai asiaankuuluvien sidosryhmien, kuten yritysten, valtiosta riippumattomien järjestöjen ja alue- ja paikallisviranomaisien keskuudessa tehtäviä edustavia kartoituksia;
- f) laatia ja ottaa käyttöön erilaisia keinoja kerätä ja analysoida tietoa paikallisella tai alueellisella tasolla erilaisten kolmansien maiden kansalaisten ryhmittymien tarpeista hyödyntämällä kolmansien maiden kansalaisten kuulemisen ja sidosryhmien väliseen tiedonvaihtoon kehitettyjä yhteistyöelimiä ja tekemällä maahanmuuttajayhteisöjä koskevia kartoituksia, jotta voidaan määrittää parhaat tavat vastata kyseisiin tarpeisiin;
- g) edistää kotouttamispolitiikkojen taustalla olevaa kaksisuuntaista prosessia kehittämällä yhteistyöelimiä kolmansien maiden kansalaisten kuulemiseen, sidosryhmien välistä tiedonvaihtoa sekä kulttuurien ja uskontojen välisiä ja uskonnollisia keskustelufoorumeita eri yhteisöjen välille ja/tai yhteisöjen ja poliittisten ja päätöksentekoviranomaisten välille;
- h) kehittää indikaattoreita ja esikuva-analyysia, joiden avulla mitataan jäsenvaltioissa saavutettua edistystä;

i) kehittää laadukkaita seurantavälineitä ja arviointijärjestelmiä kotouttamispolitiikkoja ja -toimenpiteitä varten;

j) lisätä vastaanottavan yhteiskunnan suvaitsevaisuutta maahanmuuttoa kohtaan sekä suvaitsevaisuutta kotouttamistoimenpiteitä kohtaan järjestämällä tiedotuskampanjoita erityisesti joukkoviestimissä.

5 artikla

Yhteisön toimet

1. Komission aloitteesta enintään 7 prosenttia rahaston varoista voidaan käyttää sellaisten valtioidenvälisten toimien tai koko yhteisön edun mukaisten toimien, jäljempänä 'yhteisön toimet', rahoittamiseen, jotka koskevat maahanmuutto- ja kotouttamispolitiikkaa.

2. Rahoitusta voidaan myöntää yhteisön toimille, joilla erityisesti

a) edistetään yhteisön tasolla yhteistyötä, jonka tavoitteena on maahanmuuttoa koskevan yhteisön lainsäädännön ja hyvien käytänteiden sekä kotouttamista koskevien hyvien käytänteiden täytäntöönpano;

b) tuetaan valtioidenvälisen yhteistyöverkostojen perustamista ja sellaisiin valtioidenvälisiin kumppanuuksiin perustuvia pilottihankkeita, jotka on muodostettu kahden tai useamman jäsenvaltion toimijoiden välille innovoinnin edistämiseksi, kokemusten ja hyvien käytänteiden vaihtamisen helpottamiseksi ja kotouttamispolitiikan tehostamiseksi;

c) tuetaan valtioidenvälisiä tiedotuskampanjoita;

d) tuetaan tutkimuksia, tiedon levitystä ja vaihtoa parhaista käytänteistä ja kaikista muista näkökohdista, jotka liittyvät maahanmuutto- ja kotouttamispolitiikkoihin, myös huipputeknologian käyttöön;

e) tuetaan pilottihankkeita ja tutkimuksia, joissa kartoitetaan yhteisön tason yhteistyön ja yhteisön lainsäädännön uusia muotoja maahanmuuton ja kotouttamisen alalla;

f) tuetaan yhteisten tilastollisten välineiden, menetelmien ja indikaattoreiden kehittämistä ja soveltamista jäsenvaltioiden toimesta toiminnan kehittämisen mittaamiseksi maahanmuuton ja kotouttamisen aloilla.

3. Vuosittainen työohjelma, jossa määritellään yhteisön toimien painopisteet, hyväksytään 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

II LUKU

TUEN PERIAATTEET

6 artikla

Täydentävyys, johdonmukaisuus ja vaatimustenmukaisuus

1. Rahastosta myönnettävä tuki täydentää kansallisia, alueellisia ja paikallisia toimia sisällyttämällä niihin yhteisön painopisteet.

Erityisesti jotta yhteisön toiminta kolmansien maiden kansalaisten kotouttamiseksi olisi johdonmukaista, tästä rahastosta rahoitettavat toimet on määriteltävä tarkkaan ja niiden on täydennettävä Euroopan sosiaalirahastosta ja Euroopan pakolaisrahastosta tuettavia toimia.

2. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat, että rahaston ja jäsenvaltioiden tukitoimet ovat johdonmukaisia yhteisön toimien, politiikkojen ja painopisteiden kanssa. Johdonmukaisuus on osoitettava erityisesti 16 artiklassa tarkoitettussa monivuotisessa ohjelmassa.

3. Rahastosta rahoitettavien toimien on oltava perustamis- sopimuksen määräysten ja niiden nojalla annettujen säädösten mukaisia.

7 artikla

Ohjelmasuunnittelu

1. Rahaston tavoitteet pannaan täytäntöön monivuotisen ohjelmakauden (2007–2013) puitteissa, josta tehdään väliarviointi 20 artiklan mukaisesti. Monivuotinen ohjelmointijärjestelmä käsittää painopisteiden lisäksi hallinnointi-, päätöksenteko-, tarkastus- ja todentamismenettelyt.

2. Komission hyväksymät monivuotiset ohjelmat pannaan täytäntöön vuosittaisten ohjelmien avulla.

8 artikla

Tukitoimien toissijaisuus ja suhteellisuus

1. Jäsenvaltiot vastaavat 17 ja 19 artiklassa tarkoitettujen monivuotisten ja vuosittaisten ohjelmien täytäntöönpanosta sopivalla alueellisella tasolla kunkin jäsenvaltion institutionaalisen järjestelmän mukaisesti. Tehtävä on suoritettava tämän päätöksen mukaisesti.

2. Keinot, joita komissio ja jäsenvaltiot käyttävät tarkastuksessa, vaihtelevat sen mukaan, kuinka suuri yhteisön rahoitusosuus on. Sama periaate koskee arviointia sekä monivuotista ja vuosittaisista ohjelmista laadittavia kertomuksia.

9 artikla

Toteuttamistavat

1. Rahastolle osoitettavien yhteisön talousarviovarojen täytäntöönpanoa hallinnoidaan varainhoitoasetuksen 53 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti lukuun ottamatta tämän päätöksen 5 artiklassa tarkoitettuja yhteisön toimia ja tämän päätöksen 14 artiklassa tarkoitettua teknistä apua. Jäsenvaltiot ja komissio varmistavat, että moitteettoman varainhoidon periaatetta noudatetaan.

2. Komissio täyttää sille asetetun velvoitteen toteuttaa Euroopan unionin yleistä talousarviota

- a) varmistamalla 30 artiklassa kuvattuja menettelyjä noudattaen, että jäsenvaltioissa on olemassa hallinnointi- ja valvontajärjestelmät ja että ne toimivat moitteettomasti;
- b) pidättämällä maksut tai lykkäämällä niiden maksamista kokonaan tai osittain 39 ja 40 artiklassa kuvattujen menettelyjen mukaisesti, jos kansalliset hallinnointi- ja valvontajärjestelmät ovat puutteelliset, ja soveltamalla kaikkia tarpeellisia rahoitusoisikaisuja 43 ja 44 artiklassa kuvattujen menettelyjen mukaisesti.

10 artikla

Kumppanuus

1. Kunkin jäsenvaltion on hoidettava voimassa olevien kansallisten sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti niiden viranomaisten ja elinten väliset kumppanuusjärjestelyt, jotka osallistuvat monivuotisen ohjelman täytäntöönpanoon tai jotka kyseisen jäsenvaltion mukaan voisivat hyödyllisellä tavalla osallistua ohjelman kehittämiseen.

Näihin viranomaisiin ja elimiin voivat kuulua toimivaltaiset alue- ja paikallisviranomaiset, kaupunkien viranomaiset ja muut viranomaiset, kansainväliset järjestöt sekä kansalaisyhteiskuntaa edustavat elimet kuten valtioista riippumattomat järjestöt, maahanmuuttoalan järjestöt mukaan luettuina, tai työmarkkina- osapuolet.

Kumppanuusjärjestelyjen piiriin on sisällytettävä ainakin jäsenvaltioiden nimeämät täytäntöönpanosta vastaavat viranomaiset, jotka huolehtivat Euroopan sosiaalirahaston tukitoimien hallinnoinnista, sekä Euroopan pakolaisrahaston vastuuviranomainen.

2. Kumppanuutta harjoitetaan kunkin osapuolen institutionaalisten, oikeudellisten ja rahoitusta koskevien toimivaltuuksien mukaisesti.

III LUKU

RAHOITUSKEHYKSI

11 artikla

Kokonaismäärärahat

1. Rahoituspuitteet tästä rahastosta rahoitettujen toimien toteuttamiseksi 1 päivän tammikuuta 2007 ja 31 päivän joulukuuta 2013 välisenä kautena on 825 miljoonaa euroa.

2. Budjettivallan käyttäjä myöntää rahaston vuosittaiset määrärahat rahoituskehysten puitteissa.

3. Komissio jakaa määrärahat vuosittain ohjeellisesti jäsenvaltioiden kesken 12 artiklassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti.

12 artikla

Varojen jakaminen vuosittain jäsenvaltioiden tukikelpoisiin toimiin

1. Kukin jäsenvaltio saa rahaston vuosittaisista määrärahoista 500 000 euron kiinteän määrän.

Määrä on 500 000 euroa vuodessa niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka liittyvät Euroopan unioniin vuosina 2007–2013. Varat myönnetään vuosien 2007–2013 jäljellä olevalle osalle liittymisvuotta seuraavan vuoden alusta.

2. Loput vuosittain käytettävissä olevista määrärahoista jaetaan jäsenvaltioiden kesken seuraavasti:

- a) 40 prosenttia määrärahoista suhteutettuna jäsenvaltioissa laillisesti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten keskimäärään kolmen edeltävän vuoden aikana; ja
- b) 60 prosenttia määrärahoista suhteutettuna niiden kolmansien maiden kansalaisten määrään, jotka ovat kolmen edeltävän vuoden aikana saaneet jäsenvaltiolta luvan oleskella jäsenvaltion alueella.

3. Edellä 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua määrää laskettaessa ei kuitenkaan oteta huomioon seuraavia ryhmiä:

- a) kausityöntekijät, jotka on määritelty kansallisessa lainsäädännössä;
- b) kolmansien maiden kansalaiset, jotka ovat saaneet maahanpääsylvän opiskelua, opiskelijavaihtoa, palkatonta harjoittelua tai vapaaehtoistyötä varten neuvoston direktiivin 2004/114/EY⁽¹⁾ mukaisesti;
- c) kolmansien maiden kansalaiset, jotka ovat saaneet maahanpääsylvän tieteellistä tutkimusta varten neuvoston direktiivin 2005/71/EY⁽²⁾ mukaisesti;
- d) kolmansien maiden kansalaiset, joiden jäsenvaltiolta saama maahanpääsylvä on uusittu tai joiden asema on muuttunut; myös kolmansien maiden kansalaiset, jotka ovat saaneet pitkään oleskelleen henkilön aseman direktiivin 2003/109/EY mukaisesti.

4. Vertailulukuina käytetään viimeisimpiä komission (Eurostat) jäsenvaltioiden antamien tietojen perusteella vahvistamia lukuja yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

Jos jotkin jäsenvaltiot eivät ole toimittaneet komissiolle (Eurostatille) kyseisiä tilastoja, niiden on toimitettava alustavia tietoja mahdollisimman pian.

⁽¹⁾ EUVL L 375, 23.12.2004, s. 12.

⁽²⁾ EUVL L 289, 3.11.2005, s. 15.

Ennen kuin komissio (Eurostat) hyväksyy kyseiset tiedot vertailuluvuiksi, se arvioi tilastotietojen laadun, vertailtavuuden ja täydellisyys tavanomaisten menettelyjen mukaisesti. Jäsenvaltioiden on toimitettava komission (Eurostatin) pyynnöstä sille kaikki tätä varten tarvittavat tiedot.

13 artikla

Rahoituksen rakenne

1. Rahastosta myönnetään rahoitusta avustuksina.
 2. Rahastosta tuettavien toimien on saatava yhteisrahoitusta julkisista tai yksityisistä varoista, niiden on oltava voittoa tavoittelemattomia eikä niille voida myöntää samanaikaisesti rahoitusta muista Euroopan unionin yleiseen talousarvioon kuuluvista rahoituslähteistä.
 3. Rahaston määrärahat täydentävät jäsenvaltioiden tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluviin toimenpiteisiin myöntämiä julkisia tai muita vastaavia varoja.
 4. Yhteisön tuki 4 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltioissa toteutettavien hankkeiden osalta voi olla enintään 50 prosenttia yksittäisen toimen kokonaiskustannuksista.
- Yhteisön rahoitusosuus voidaan korottaa 75 prosenttiin, jos hankkeet koskevat 16 artiklassa tarkoitetuissa strategisissa suuntaviivoissa määriteltyjä painopisteitä.
- Yhteisön rahoitusosuus korotetaan 75 prosenttiin koheesiorahastosta tukea saavissa jäsenvaltioissa.
5. Jäljempänä IV luvussa säädetyn kansallisen ohjelmasuunnittelun täytäntöönpanon puitteissa jäsenvaltiot valitsevat rahoitettavat hankkeet seuraavien vähimmäisvaatimusten mukaisesti:

- a) jäsenvaltion tilanne ja tarpeet;
 - b) kustannustehokkuus, ottaen huomioon muun muassa hankkeen kohteena olevien henkilöiden määrän;
 - c) rahoitusta hakevan järjestön ja sen mahdollisten yhteistyökumppaneiden kokemus, asiantuntemus, luotettavuus sekä niiden rahoitusosuus;
 - d) kyseisen hankkeen ja muiden Euroopan unionin yleisestä talousarviosta tai osana kansallisia ohjelmia rahoitettavien toimien keskinäinen täydentävyys.
6. Rahastosta myönnetään toimille yhteisön tukea pääsääntöisesti enintään kolmeksi vuodeksi, edellyttäen että toimen edistymisestä annetaan säännöllisin välein selvitys.

14 artikla

Tekninen apu komission aloitteesta

1. Rahastosta voidaan komission aloitteesta ja/tai komission puolesta ja enintään 500 000 eurolla rahaston vuosittaisista määrärahoista rahoittaa valmistelu-, seuranta- ja hallinnointitoimia, teknisen avun toimia ja arviointi- ja tarkastustoimia, jotka ovat tarpeen tämän päätöksen panemiseksi täytäntöön.
2. Näihin toimiin sisältyvät seuraavat:
 - a) tutkimukset, arvioinnit, asiantuntijaraportit ja tilastot, myös sellaiset, jotka koskevat rahaston toimintaa yleisesti;
 - b) jäsenvaltioille, lopullisille tuen saajille ja suurelle yleisölle suunnatut tiedotustoimenpiteet, mukaan lukien tiedotuskampanjat ja rahastosta tuettujen hankkeiden yhteinen tietokanta;
 - c) hallinnoinnissa, seurannassa, valvonnassa ja arvioinnissa käytettävien sähköisten järjestelmien käyttöönotto, käyttö ja keskinäiset yhteydet;
 - d) yhteisen arviointi- ja seurantakehyksen suunnittelu sekä indikaattoreiden järjestelmä, jossa otetaan tarvittaessa huomioon kansalliset indikaattorit;
 - e) arviointimenetelmien parantaminen ja tietojenvaihto alan käytännöistä;
 - f) jäsenvaltioiden V luvun mukaisesti nimeämille viranomaisille suunnatut tiedotus- ja koulutustoimenpiteet, joilla täydennetään jäsenvaltioiden toimia ohjauksen antamiseksi viranomaisilleen 30 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

15 artikla

Tekninen apu jäsenvaltioiden aloitteesta

1. Jäsenvaltion aloitteesta rahastosta voidaan myöntää kutakin vuosittaista ohjelmaa varten rahoitusta valmistelu-, hallinnointi-, seuranta-, arviointi-, tiedotus- ja valvontatoimiin sekä toimenpiteisiin, joilla vahvistetaan rahaston hallinnollista täytäntöönpanokykyä.
2. Tekniseen apuun voidaan osoittaa kussakin vuosittaisessa ohjelmassa enintään
 - a) vuosiksi 2007–2010 7 prosenttia jäsenvaltion vuosittaisesta yhteisrahoitusosuudesta ja lisäksi 30 000 euroa; ja
 - b) vuosiksi 2011–2013 4 prosenttia jäsenvaltion vuosittaisesta yhteisrahoitusosuudesta ja lisäksi 30 000 euroa.

IV LUKU

OHJELMASUUNNITTELU

16 artikla

Strategisten suuntaviivojen hyväksyminen

1. Komissio hyväksyy strategiset suuntaviivat, joissa määritellään rahaston toiminnan puitteet ottaen huomioon maahanmuuttoa ja muita kolmansien maiden kansalaisten kotouttamiseen liittyviä kysymyksiä koskevan yhteisön lainsäädännön kehityksen ja täytäntöönpanon sekä rahaston varojen ohjeellisen jaon monivuotisen ohjelman aikana.
2. Suuntaviivoissa konkretisoidaan rahaston kunkin tavoitteen osalta yhteisön painopisteet, jotka tähtäävät yhteisten peruseräiteiden edistämiseen.
3. Komissio hyväksyy monivuotista ohjelmakautta koskevat strategiset suuntaviivat viimeistään 31 päivänä heinäkuuta 2007.
4. Strategiset suuntaviivat hyväksytään 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

17 artikla

Kansallisten monivuotisten ohjelmien laatiminen ja hyväksyminen

1. Jokainen jäsenvaltio laatii 16 artiklassa tarkoitettujen strategisten suuntaviivojen pohjalta ehdotuksen monivuotiseksi ohjelmaksi, joka koostuu seuraavista osista:
 - a) kuvaus jäsenvaltiossa vallitsevasta tilanteesta, joka koskee kansallisten kotouttamisstrategioiden täytäntöönpanoa yhteisten peruseräiteiden valossa ja tarvittaessa kansallisten maahanpääsy- ja perehdyttämishojelmien kehittämistä ja toteuttamista;
 - b) analyysi jäsenvaltion tarpeista kansallisten kotouttamisstrategioiden ja tarvittaessa maahanpääsy- ja perehdyttämishojelmien yhteydessä sekä kuvaus toiminnallisista tavoitteista, joiden avulla näihin tarpeisiin on tarkoitus vastata monivuotisen ohjelmakauden aikana;
 - c) asianmukainen strategia, jonka avulla tavoitteet voidaan saavuttaa, ja niiden täytäntöönpanoa koskevat painopisteet sekä kuvaus toimista, joiden avulla painopisteet on tarkoitus toteuttaa;
 - d) arvio strategian yhteensopivuudesta muiden alueellisten, kansallisten ja yhteisön välineiden kanssa;
 - e) tiedot painopisteistä ja niiden erityistavoitteista. Tavoitteet on ilmoitettava määrällisinä käyttäen rajoitettua määrää indikaattoreita suhteellisuusperiaate huomioon ottaen. Indikaattoreilla on voitava mitata edistymistä

lähtötilanteeseen verrattuna ja tavoitteiden tehokkuutta painopisteiden toteuttamisessa;

- f) kuvaus valitusta lähestymistavasta 10 artiklassa säädetyn kumppanuusperiaatteen täytäntöönpanemiseksi;
- g) alustava rahoitussuunnitelma, jossa täsmennetään kunkin painopisteen ja vuosittaisen ohjelman osalta, minkä verran rahoitusta olisi saatava rahastosta, sekä julkisista tai yksityisistä lähteistä saatavan yhteisrahoituksen kokonaismäärä;
- h) kuvaus toimenpiteistä, joita toteutetaan tästä välineestä rahoitettavien toimien ja Euroopan sosiaalirahastosta tuettavien toimien keskinäisen täydentävyyden varmistamiseksi;
- i) säännökset, joilla varmistetaan monivuotisen ohjelman julkistaminen.

2. Jäsenvaltioiden on esitettävä monivuotisen ohjelman luonnoksensa komissiolle viimeistään neljän kuukauden kuluttua siitä, kun komissio on antanut niille tiedoksi asianomaista ohjelmakautta koskevat strategiset suuntaviivat.

3. Ennen kuin komissio hyväksyy monivuotisen ohjelman luonnoksen, se tutkii seuraavat seikat:

- a) monivuotisen ohjelman johdonmukaisuus rahaston tavoitteiden ja 16 artiklassa määritettyjen strategisten suuntaviivojen kanssa;
- b) monivuotisen ohjelman luonnoksessa suunniteltujen toimien aiheellisuus ehdotetun strategian perusteella;
- c) rahaston tukitoimien täytäntöönpanoa varten jäsenvaltiossa käyttöön otettujen hallinnointi- ja valvontajärjestelyjen yhdenmukaisuus tämän päätöksen säännösten kanssa;
- d) monivuotisen ohjelman luonnoksen yhdenmukaisuus yhteisön lainsäädännön kanssa yleensä ja erityisesti sellaisen yhteisön lainsäädännön kanssa, jonka tarkoituksena on varmistaa henkilöiden vapaa liikkuvuus, sekä siihen suoraan liittyvien, ulkorajavalvontaa ja turvapaikka- ja maahanmuuttoasioita koskevien liitännäistoimien kanssa.

4. Jos komissio katsoo, että ehdotus monivuotiseksi ohjelmaksi ei ole strategisten suuntaviivojen tai tässä päätöksessä vahvistettujen, hallinnointi- ja valvontajärjestelmien luomista koskevien säännösten tai yhteisön lainsäädännön mukainen, se pyytää jäsenvaltiota antamaan kaikki tarvittavat tiedot ja tarvittaessa tarkistamaan monivuotisen ohjelman luonnosta mainituilta osin.

5. Komissio hyväksyy monivuotiset ohjelmat kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun ohjelmat on virallisesti toimitettu komissiolle, 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

18 artikla

Monivuotisten ohjelmien tarkistaminen

1. Monivuotista ohjelmaa tarkastellaan uudelleen jäsenvaltion tai komission aloitteesta ja tarvittaessa siihen tehdään ohjelma-kauden loppuun asti sovellettavia tarkistuksia, jotta yhteisön painopisteet voidaan ottaa huomioon paremmin tai eri tavalla. Monivuotisia ohjelmia voidaan tarkastella uudelleen arviointien perusteella ja/tai täytäntöönpanossa esiintyneiden vaikeuksien vuoksi.

2. Komissio tekee päätöksen, jolla se hyväksyy monivuotisen ohjelman tarkistamisen, mahdollisimman pian sen jälkeen, kun jäsenvaltio on esittänyt sitä koskevan virallisen pyynnön. Monivuotisen ohjelman tarkistamisessa noudatetaan 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

19 artikla

Vuosittaiset ohjelmat

1. Komission hyväksymät monivuotiset ohjelmat pannaan täytäntöön vuosittaisten ohjelmien avulla.

2. Komissio esittää jäsenvaltioille vuosittain viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 12 artiklassa määriteltyjen laskusääntöjen mukaisen arvion määrärahoista, jotka niille myönnetään seuraavaksi vuodeksi vuosittaisessa talousarviomenettelyssä kohdenne-tuista kokonaisvaroista.

3. Jäsenvaltioiden on esitettävä komissiolle vuosittain viimeistään 1 päivänä marraskuuta ehdotus seuraavan vuoden työohjelmaksi, joka on laadittu monivuotisen ohjelman perusteella ja joka koostuu seuraavista osista:

- a) yleiset säännöt, joiden mukaan vuosittaisen ohjelman perusteella rahoitettavat hankkeet valitaan;
- b) kuvaus vuosittaisen ohjelman mukaisesti tuettavista toimista;
- c) rahastosta myönnettävän rahoituksen jakautuminen ohjelman eri toimien kesken sekä 15 artiklassa tarkoitettuun tekniseen apuun haettava määrä vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa varten.

4. Komissio tutkii jäsenvaltion ehdotuksen vuosittaiseksi ohjelmaksi ottaen huomioon rahastolle talousarviomenettelyssä myönnettävien määrärahojen lopullisen määrän.

Yhden kuukauden kuluessa vuosittaista ohjelmaa koskevan ehdotuksen virallisesta toimitamisesta komissio ilmoittaa kyseiselle jäsenvaltiolle, voiko se hyväksyä ehdotuksen. Jos vuosittaista ohjelmaa koskeva ehdotus ei ole monivuotisen ohjelman mukainen, komissio pyytää jäsenvaltiota antamaan kaikki tarvittavat tiedot ja tarvittaessa tarkistamaan vuosittaisen ohjelman luonnosta mainituilta osin.

Komissio tekee rahoituspäätöksen, jolla vuosittainen ohjelma hyväksytään, viimeistään kyseisen vuoden maaliskuun 1 päivänä.

Päätöksessä ilmoitetaan asianomaiselle jäsenvaltiolle myönnetty määrä ja menojen tukikelpoisuusaika.

20 artikla

Monivuotisen ohjelman väliarviointi

1. Komissio toteuttaa strategisten suuntaviivojen väliarviointin ja tarvittaessa hyväksyy viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2010 vuosi 2011–2013 koskevat tarkistettavat strategiset suuntaviivat.

2. Jos tarkistettavat strategiset suuntaviivat hyväksytään, kunkin jäsenvaltion on tarkastettava uudelleen monivuotista ohjelmaansa ja tarvittaessa tarkistettava sitä.

3. Edellä 17 artiklassa vahvistettuja, kansallisten monivuotisten ohjelmien valmistelua ja hyväksymistä koskevia sääntöjä sovelletaan tarvittavin muutoksin tarkistettujen monivuotisten ohjelmien valmisteluun ja hyväksymiseen.

4. Tarkistettavat strategiset suuntaviivat hyväksytään 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

V LUKU

HALLINNOINTI- JA VALVONTAJÄRJESTELMÄT

21 artikla

Täytäntöönpano

Komissio vastaa tämän päätöksen täytäntöönpanosta ja antaa tarvittaessa täytäntöönpanoa koskevia sääntöjä.

22 artikla

Hallinnointi- ja valvontajärjestelmien yleiset periaatteet

Jäsenvaltioiden perustamissa monivuotisten ohjelmien hallinnointi- ja valvontajärjestelmissä on oltava seuraavat säännökset:

- a) hallinnoinnista ja valvonnasta vastaavien asianomaisten elinten tehtävien määrittely ja tehtävien jakautuminen kussakin elimessä;
- b) tehtävien erottamista koskevan periaatteen noudattaminen kyseisten elinten välillä ja kussakin elimessä;
- c) riittävät resurssit kullekin elimelle tai yksikölle sille osoitettujen tehtävien suorittamiseksi rahastosta yhteisrahoitettavien toimien täytäntöönpanokaudella;
- d) menettelyt vuosittaisten ohjelmien puitteissa ilmoitettujen menojen oikeellisuuden ja asianmukaisuuden varmistamiseksi;
- e) sähköisessä muodossa olevat luotettavat järjestelmät tilinpi-toa, seurantaa ja tilinpäätösraportointia varten;
- f) raportointi- ja seurantajärjestelmä, jos vastuuelin siirtää tehtävien suorittamisen toiselle elimelle;

- g) suoritettavia tehtäviä koskevat menettelyohjeet;
- h) järjestelyt järjestelmän toiminnan tarkastamiseksi;
- i) järjestelmät ja menettelyt asianmukaisen kirjausketjun turvaamiseksi;
- j) sääntöjenvastaisuuksia ja aiheuttomasti maksettujen määrien takaisinperintää koskevat raportointi- ja seurantamenettelyt.

23 artikla

Viranomaisten nimeäminen

1. Jäsenvaltion on nimettävä monivuotisen ohjelmansa ja vuosittaisten ohjelmiansa täytäntöönpanoa varten seuraavat viranomaiset:

- a) vastuuviranomainen: jäsenvaltion toiminnallinen yksikkö tai jäsenvaltion nimeämä kansallinen viranomainen tai elin taikka jäsenvaltion yksityisoikeuden mukaan toimiva julkisen palvelun tehtävää suorittava elin, joka on vastuussa rahastosta tukea saavien monivuotisen ohjelman ja vuosittaisten ohjelmien hallinnoinnista ja kaikesta yhteydenpidosta komission kanssa;
- b) todentamisviranomainen: jäsenvaltion nimeämä kansallinen viranomainen tai elin tai tällaisena elimenä tai viranomaisena toimiva henkilö, joka todentaa menoilmoitukset ennen niiden lähettämistä komissiolle;
- c) tarkastusviranomainen: jäsenvaltion nimeämä kansallinen viranomainen tai elin, jonka on oltava toiminnassaan riippumaton vastuuviranomaisesta ja todentamisviranomaisesta ja jonka tehtävänä on tarkastaa hallinnointi- ja valvontajärjestelmän tosiasiallinen toimivuus;
- d) tarvittaessa valtuutettu viranomainen.

2. Jäsenvaltion on vahvistettava säännöt, jotka koskevat sen suhteita 1 kohdassa tarkoitettuihin viranomaisiin ja niiden suhteita komissioon.

3. Jollei 22 artiklan b alakohdasta muuta johdu, jotkin tai kaikki tämän artiklan 1 kohdassa mainituista viranomaisista voivat sijaita samassa elimessä.

4. Komissio hyväksyy 24–28 artiklan soveltamista koskevat säännöt 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

24 artikla

Vastuuviranomainen

1. Vastuuviranomaisen on täytettävä seuraavat vähimmäisehdot:

- a) sen on oltava oikeushenkilö, paitsi jos se on jäsenvaltion toiminnallinen yksikkö;

b) sillä on oltava käytössään infrastruktuuri, jonka avulla se voi helposti pitää yhteyttä suureen käyttäjäkuntaan sekä muiden jäsenvaltioiden vastuuviranomaisiin ja komissioon;

c) sen on työskenneltävä sellaisessa hallinnollisessa ympäristössä, jossa se kykenee hoitamaan tehtävänsä asianmukaisesti ja välttämään eturistiriidat;

d) sen on voitava soveltaa yhteisön varainhoitoa koskevia sääntöjä;

e) sillä on oltava hallinnoitavikseen saamiensa yhteisön varojen määrää vastaavat taloudelliset ja hallinnolliset edellytykset;

f) sillä on oltava henkilökunta, jolla on kansainvälisessä työympäristössä tehtävään hallintotyöhön soveltuva pätevyys ja kielitaito.

2. Jäsenvaltion on huolehdittava siitä, että vastuuviranomaisella on käytettävissään riittävät varat, jotta se pystyy edelleen suorittamaan tehtävänsä asianmukaisesti ja toimimaan keskeytyksettä vuosina 2007–2013.

3. Komissio voi avustaa jäsenvaltioita kouluttamaan henkilöstöä erityisesti, jotta V–IX lukua sovellettaisiin asianmukaisesti.

25 artikla

Vastuuviranomaisen tehtävät

1. Vastuuviranomainen vastaa monivuotisen ohjelman hallinnoinnista ja täytäntöönpanosta moitteettoman varainhoidon periaatetta noudattaen.

Vastuuviranomaisen on huolehdittava erityisesti seuraavista tehtävistä:

- a) kumppanien kuuleminen 10 artiklan mukaisesti;
- b) monivuotisia ja vuosittaisia ohjelmia, joihin 17 ja 19 artiklassa viitataan, koskevien ehdotusten toimittaminen komissiolle;
- c) yhteistyömekanismin luominen yhdessä jäsenvaltion nimeämän hallintoviranomaisen kanssa Euroopan sosiaalirahastosta ja Euroopan pakolaisrahastosta rahoitettavien toimien täytäntöönpanoa varten;
- d) tarvittaessa tarjouskilpailujen ja ehdotuspyyntöjen organisointi ja julkaiseminen;
- e) rahastosta yhteisrahoitettavien hankkeiden valinnan järjestäminen 13 artiklan 5 kohdan mukaisia vaatimuksia noudattaen;
- f) komission suorittamien maksujen vastaanottaminen ja varojen maksaminen lopullisille tuensaajille;
- g) johdonmukaisuuden ja täydentävyyden varmistaminen rahastosta myönnetyn yhteisrahoituksen ja muista asiaankuuluvista kansallisista ja yhteisön rahoitusvälineistä myönnettävän rahoituksen välillä;

- h) yhteisrahoitettujen tuotteiden ja palvelujen toimituksen seuraaminen ja sen varmistaminen, että toimien osalta ilmoitetut menot ovat todella toteutuneet ja että ne ovat yhteisön ja kansallisten sääntöjen mukaisia;
- i) sen varmistaminen, että käytössä on sähköinen järjestelmä vuosittaisten ohjelmien kutakin toimea koskevan kirjanpitoaineiston tallentamista ja säilyttämistä varten ja että varainhoitoa, seurantaa, valvontaa ja arviointia varten tarvittavat täytäntöönpanoa koskevat tiedot kerätään;
- j) sen varmistaminen, että lopullisilla tuensaajilla ja muilla rahastosta yhteisrahoitusta saavien toimien täytäntöönpanoon osallistuvilla tahoilla on joko erillinen kirjanpito tai soveltuva kirjanpitokoodi kaikille toimeen liittyville maksutapahtumille, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisten kirjanpitosääntöjen soveltamista;
- k) sen varmistaminen, että 47 artiklassa tarkoitetut rahastoa koskevat arvioinnit tehdään 48 artiklan 2 kohdassa säädettyissä määräajoissa ja että ne täyttävät komission ja jäsenvaltion välillä sovitut laatuvaatimukset;
- l) menettelyjen käyttöönotto sen varmistamiseksi, että kaikki menoja ja tarkastuksia koskevat asiakirjat, joita tarvitaan asianmukaisen kirjausketjun turvaamiseksi, säilytetään 41 artiklan vaatimusten mukaisesti;
- m) sen varmistaminen, että tarkastusviranomainen saa 28 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten suorittamista varten kaikki tarvittavat tiedot hallinnointimenettelyistä ja rahastosta yhteisrahoitusta saavista hankkeista;
- n) sen varmistaminen, että todentamisviranomainen saa kaikki todentamista varten tarvitsemansa tiedot menoja koskevista menettelyistä ja tarkastuksista;
- o) vuosittaisten ohjelmien täytäntöönpanoa koskevien seuranta- ja loppukertomusten, todentamisviranomaisen todentamien menoilmoitusten ja maksupyyntöjen tai tarvittaessa maksuilmoitusten laatiminen ja toimittaminen komissiolle;
- p) tiedottaminen ja neuvonta sekä tuettujen toimien tulosten levittäminen;
- q) yhteistyö komission ja muiden jäsenvaltioiden vastuuviranomaisten kanssa;
- r) sen tarkistaminen, että lopulliset edunsaajat ovat panneet täytäntöön 31 artiklan 6 kohdassa tarkoitetut suuntaviivat.

2. Jäsenvaltioissa toteutettavien hankkeiden hallinnointiin liittyvät vastuuviranomaisten toimet voidaan rahoittaa 15 artiklassa tarkoitetusta teknisestä avusta.

26 artikla

Vastuuviranomaisen suorittama tehtävien delegointi

1. Jos kaikki tai osa vastuuviranomaisen tehtävistä delegoidaan valtuutetulle viranomaiselle, vastuuviranomainen määrittää yksityiskohtaisesti delegoitavien tehtävien laajuuden ja laatii tehtävien täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt 24 artiklassa esitettyjen ehtojen mukaisesti.

2. Säännöissä määrätään muun muassa, että vastuuviranomaiselle on toimitettava säännöllisesti tietoja delegoitujen tehtävien asianmukaisesta suorittamisesta ja kuvaus käytetyistä menetelmistä.

27 artikla

Todentamisviranomainen

1. Todentamisviranomainen

a) todentaa, että

i) menoilmoitus on todenmukainen ja laadittu luotettavan kirjanpitojärjestelmän ja todennettavissa olevien tositteiden perusteella;

ii) ilmoitetut menot ovat yhteisön ja kansallisten sääntöjen mukaisia ja aiheutuneet ohjelmaan sovellettavien perusteiden mukaisesti rahoitettaviksi valituista toimista, jotka ovat yhteisön ja kansallisten sääntöjen mukaisia;

b) varmistaa, että se on saanut vastuuviranomaiselta todentamista varten tarvitsemansa tiedot menoilmoituksiin sisältyviä menoja koskevista menettelyistä ja tarkastuksista;

c) ottaa todentamisessa huomioon kaikkien tarkastusviranomaisen tekemien tai sen vastuulla tehtyjen tarkastusten tulokset;

d) säilyttää komissiolle ilmoitettuja menoja koskevan kirjanpitoaineiston sähköisessä muodossa;

e) todentaa havaittujen sääntöjenvastaisuuksien vuoksi aiheettomasti maksetuiksi todettujen yhteisön varojen takaisinperinnän tarvittaessa korkoineen;

f) pitää kirjaa takaisin perittävistä määristä ja takaisin perityistä määristä Euroopan unionin yleisen talousarvion mukaisesti mahdollisuuksien mukaan vähentämällä ne seuraavasta menoilmoituksesta.

2. Jäsenvaltioissa toteutettaviin hankkeisiin liittyviä todentamisviranomaisen toimia voidaan rahoittaa 15 artiklassa tarkoitetusta teknisestä avusta edellyttäen, että 23 artiklassa kuvatut todentamisviranomaisen toiminnan perusedellytykset täyttyvät.

28 artikla

Tarkastusviranomainen

1. Tarkastusviranomainen
 - a) varmistaa, että tarkastukset tehdään hallinnointi- ja valvontajärjestelmän tehokkaan toiminnan tarkastamiseksi;
 - b) varmistaa, että toimia koskevat tarkastukset tehdään tarkoituksenmukaisista otoksista ilmoitettujen menojen tarkastamiseksi; otoksen on edustettava vähintään 10 prosenttia kunkin vuosittaisen ohjelman tukikelpoisista kokonaiskustannuksista;
 - c) esittää komissiolle kuuden kuukauden kuluessa monivuotisen ohjelman hyväksymisestä a ja b alakohdassa tarkoitettuja tarkastuksia suorittavat elimet kattavan tarkastusstrategian sen varmistamiseksi, että tärkeimmät yhteisrahoituksen saajat tarkastetaan ja että tarkastukset jakautuvat tasaisesti koko ohjelmakaudelle.
2. Jos tämän päätöksen nojalla nimetty tarkastusviranomainen on myös päätösten N:o 573/2007/EY, N:o 574/2007/EY ja N:o 575/2007/EY mukaisesti nimetty tarkastusviranomainen tai jos kahteen tai useampaan rahastoista sovelletaan yhteisiä järjestelmiä, komissiolle voidaan 1 kohdan c alakohdan nojalla toimittaa yksi ainoa yhteinen tarkastusstrategia.
3. Tarkastusviranomainen laatii kunkin vuosittaisen ohjelman osalta kertomuksen, joka käsittää
 - a) vuosittaisen tarkastuskertomuksen, jossa esitetään tarkastusstrategian mukaisesti vuosittaiseen ohjelmaan kohdistettujen tarkastusten havainnot ja havaitut puutteellisuudet ohjelman hallinnointi- ja valvontajärjestelmissä;
 - b) tarkastusviranomaisen vastuulla tehtyihin tarkastuksiin perustuvan lausunnon siitä, antaako hallinnointi- ja valvontajärjestelmän toiminta kohtuulliset takeet komissiolle esitettyjen menoilmoitusten oikeellisuudesta sekä ilmoituksen perustana olevien tapahtumien laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta;
 - c) lausuman, jossa arvioidaan loppumaksupyynnön tai maksuilmoituksen pätevyys sekä asianomaisten menojen laillisuus ja sääntöjenmukaisuus.
4. Tarkastusviranomaisen on huolehdittava siitä, että tarkastustyössä otetaan huomioon hyväksytyt kansainväliset tarkastus-suositukset.
5. Jäsenvaltioissa toteutettaviin hankkeisiin liittyvä tarkastus voidaan rahoittaa 15 artiklassa tarkoitettusta teknisestä avusta, edellyttäen että 23 artiklassa kuvatut tarkastusviranomaisen toiminnan perusedellytykset täyttyvät.

VI LUKU

VELVOLLISUUDET JA VALVONTA

29 artikla

Jäsenvaltioiden velvollisuudet

1. Jäsenvaltiot ovat vastuussa monivuotisten ja vuosittaisten ohjelmien moitteettoman varainhoidon varmistamisesta ja menojen perustana olevien maksujen laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta.
 2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että vastuuviranomaiset ja mahdolliset valtuutetut viranomaiset, todentamisviranomaiset, tarkastusviranomaiset ja mahdolliset muut asianomaiset elimet saavat riittävää ohjausta 22–28 artiklassa tarkoitettujen hallinnointi- ja valvontajärjestelmien perustamisessa sen varmistamiseksi, että yhteisön varoja käytetään tehokkaasti ja sääntöjenmukaisesti.
 3. Jäsenvaltioiden on estettävä, todettava ja oikaistava sääntöjenvastaisuudet. Niiden on ilmoitettava sääntöjenvastaisuuksista komissiolle ja tiedotettava sille hallinnollisten ja oikeudellisten menettelyjen etenemisestä.
- Kun lopulliselle tuensaajalle aiheuttomasti maksettuja määriä ei voida periä takaisin, asianomaisten jäsenvaltion on maksettava menetetyt määrät takaisin Euroopan unionin yleiseen talousarvioon, jos osoitetaan, että menetys on aiheutunut sen tuottamuksesta tai laiminlyönnistä.
4. Jäsenvaltiot kantavat ensisijaisen vastuun toimien varainhoidon valvonnasta ja huolehtivat siitä, että hallinnointi- ja valvontajärjestelmiä ja tarkastuksia sovelletaan siten, että voidaan varmistaa yhteisön varojen asianmukainen ja tehokas käyttö. Jäsenvaltioiden on esitettävä komissiolle kuvaus näistä järjestelmistä.
 5. Edellä olevien 1–4 kohdan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

30 artikla

Hallinnointi- ja valvontajärjestelmät

1. Ennen kuin komissio hyväksyy monivuotisen ohjelman 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, jäsenvaltioiden on varmistettava, että hallinnointi- ja valvontajärjestelmät on perustettu 22–28 artiklan mukaisesti. Jäsenvaltiot ovat vastuussa siitä, että järjestelmät toimivat tehokkaasti koko ohjelmakauden ajan.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle monivuotisen ohjelmansa luonnoksen mukana kuvaus vastuuviranomaisten, valtuutettujen viranomaisten ja todentamisviranomaisten organisaatorakenteesta ja menettelyistä sekä kyseisten viranomaisten ja elinten, tarkastusviranomaisen ja tarkastuksia tarkastusviranomaisen valvonnassa suorittavien muiden tahojen sisäisistä tarkastusjärjestelmistä.
3. Komissio tarkastelee tämän säännöksen soveltamista valmistellessaan 48 artiklan 3 kohdassa säädettyä kertomusta vuosilta 2007–2013.

31 artikla

Komission velvollisuudet

1. Komissio varmistaa 30 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, että jäsenvaltiot ovat perustaneet 22–28 artiklan mukaiset hallinnointi- ja valvontajärjestelmät. Lisäksi se varmistaa vuosittaisten tarkastuskertomusten ja omien tarkastustensa perusteella, että kyseiset järjestelmät toimivat tehokkaasti ohjelmakauden ajan.
2. Jäsenvaltioiden suorittamia tarkastuksia rajoittamatta komission virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat suorittaa hallinnointi- ja valvontajärjestelmien tehokkaan toiminnan tarkastamiseksi vähintään kolmen työpäivän varoitusajalla paikalla tarkastuksia, joihin voi kuulua vuosittaisiin ohjelmiin sisältyviä toimia koskevia tarkastuksia. Jäsenvaltion virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua näihin tarkastuksiin.
3. Komissio voi vaatia jäsenvaltiota suorittamaan tarkastuksen paikalla järjestelmien moitteettoman toiminnan taikka yhden tai useamman tapahtuman moitteettomuuden tarkastamiseksi. Komission virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua näihin tarkastuksiin.
4. Komissio huolehtii yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa rahastosta tuettuihin toimiin liittyvästä asianmukaisesta tiedottamisesta, toimien julkistamisesta ja toimien seurannasta.
5. Komissio varmistaa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, että toimet ovat johdonmukaisia yhteisön muiden asianomaisten politiikkojen, välineiden ja aloitteiden kanssa ja niitä täydentäviä.
6. Komissio antaa suuntaviivat tämän päätöksen mukaisesti myönnetyn rahoituksen näkyvyyden varmistamiseksi.

32 artikla

Yhteistyö jäsenvaltioiden tarkastusviranomaisten kanssa

1. Komissio tekee yhteistyötä tarkastusviranomaisten kanssa niiden tarkastussuunnitelmien ja -menetelmien koordinoimiseksi ja vaihtaa viipymättä tietoja hallinnointi- ja valvontajärjestelmien tarkastusten tuloksista valvontaresurssien parhaan mahdollisen käytön varmistamiseksi ja työn tarpeettoman päällekkäisyyden välttämiseksi.

Komissio toimittaa 28 artiklan mukaisesti esitettyä tarkastusstrategiaa koskevat huomautuksensa kolmen kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta.

2. Omaa tarkastusstrategiaansa määriteltessään komissio määrittää ne vuosittaiset ohjelmat, joita se pitää hallinnointi- ja valvontajärjestelmiä koskevien saatavissa olevien tietojen perusteella tydyttävinä.

Komissio voi päättää, että se voi luottaa mainittujen ohjelmien osalta pääasiallisesti jäsenvaltioiden toimittamaan todentavaan aineistoon ja että se suorittaa omia tarkastuksiaan paikalla vain, jos on todisteita, jotka viittaavat puutteisiin järjestelmissä.

VII LUKU

VARAINHOITO

33 artikla

Tukikelpoisuus – menoilmoitukset

1. Kaikissa menoilmoituksissa on mainittava lopullisille tuensaajille toimia toteutettaessa aiheutuneiden menojen määrä ja vastaava julkisista tai yksityisistä varoista saatu tukiosuus.
2. Menojen on vastattava lopullisten tuensaajien suorittamia maksuja. Niiden tueksi on esitettävä maksukuitit tai kirjanpitoasiakirjat, joilla on vastaava todistusarvo.
3. Menoihin voidaan myöntää rahastosta tukea vain jos ne on todellisuudessa maksettu aikaisintaan 1 päivänä tammikuuta sinä vuonna, jota 19 artiklan 4 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettu rahoituspäätös, jolla vuosittainen ohjelma hyväksytään, koskee. Yhteisrahoitusta ei voida myöntää toimille, jotka ovat päättyneet ennen tukikelpoisuuden alkamispäivää.

Tukikelpoisuusaika vahvistetaan poikkeuksellisesti kolmeksi vuodeksi niiden menojen osalta, joilla pannaan täytäntöön vuoden 2007 vuosittaisista ohjelmista tuetut toimet.

4. Säännöt, joita sovelletaan 4 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltioissa toteutettavien ja rahastosta yhteisrahoitusta saavien toimien täytäntöönpanon yhteydessä aiheutuneiden menojen tukikelpoisuuteen, hyväksytään 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

34 artikla

Lopullisille tuensaajille maksettavien maksujen täysimääräisyys

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että vastuuviranomainen varmistaa, että lopulliset tuensaajat saavat julkisista varoista maksettavan koko rahoitusosuuden niin pian kuin mahdollista. Siitä ei saa vähentää tai pidättää mitään eikä siitä saa periä mitään erityismaksuja tai muita vastaavia maksuja, jotka vähentäisivät lopullisille tuensaajille maksettavia määriä, edellyttäen että lopulliset tuensaajat täyttävät kaikki toimien ja menojen tukikelpoisuutta koskevat vaatimukset.

35 artikla

Euron käyttö

1. Jäsenvaltioiden 17 artiklassa tarkoitettujen monivuotisten ohjelmien ja 19 artiklassa tarkoitettujen vuosittaisten ohjelmien luonnoksissa esitetyt määrät, todennetut menoilmoitukset, 25 artiklan 1 kohdan o alakohdassa tarkoitettujen maksupyynnöt sekä 37 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskevassa seurantakertomuksessa ja 49 artiklassa tarkoitettua vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskevassa loppukertomuksessa mainitut menot on esitettävä euromääräisinä.

2. Edellä 19 artiklan 4 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen komission rahoituspäätökset, joilla jäsenvaltioiden vuosittaiset ohjelmat hyväksytään, sekä komission maksusitoumukset ja komission maksut ovat euromääräisiä ja ne maksetaan euromääräisinä.

3. Jäsenvaltiot, jotka eivät ole ottaneet käyttöön euroa valuuttanaan maksupyynnön päivämäärään mennessä, muuntavat kansallisessa valuutassa aiheutuneet menojen määrät euroiksi. Tämä määrä muunnetaan euroiksi käyttäen komission kuukausittaista kirjanpitokurssia siltä kuukaudesta, jonka aikana meno merkittiin kyseisen ohjelman vastuuviranomaisen tileille. Komissio julkaisee kyseisen kurssin sähköisesti kuukausittain.

4. Kun eurosta tulee jonkin jäsenvaltion valuutta, 3 kohdassa kuvattua muuntomenettelyä sovelletaan edelleen kaikkiin menoihin, jotka merkitään todentamisviranomaisen tileille ennen kansallisen valuutan ja euron välisen kiinteän muuntokurssin voimaantulopäivää.

36 artikla

Maksusitoumukset

Yhteisön talousarviositoumukset tehdään vuosittain noudattaen 19 artiklan 4 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua komission rahoituspäätöstä, jolla vuosittainen ohjelma hyväksytään.

37 artikla

Maksut – ennakkomaksut

1. Komissio suorittaa rahaston rahoitusosuuteen liittyvät maksut maksusitoumusten mukaisesti.

2. Maksut suoritetaan ennakkomaksuna ja loppumaksuna. Ne maksetaan jäsenvaltion nimeämälle vastuuviranomaiselle.

3. Jäsenvaltiolle maksetaan ensimmäisenä ennakkomaksuna 50 prosenttia määrästä, joka sille on myönnetty rahoituspäätöksessä, jolla vuosittainen ohjelma hyväksytään, 60 päivän kuluessa siitä kun kyseinen päätös on tehty.

4. Toinen ennakkomaksu maksetaan viimeistään kolmen kuukauden kuluessa siitä kun komissio on kahden kuukauden kuluessa jäsenvaltion virallisesti toimittamasta maksupyynnöstä hyväksynyt vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskevan seurantakertomuksen sekä todennetun menoilmoituksen, joka on laadittu 27 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 33 artiklan mukaisesti ja jonka mukaan toteutuneet menot kattavat vähintään 60 prosenttia ensimmäisestä ennakkomaksusta.

Komission maksama toinen ennakkomaksu saa olla enintään 50 prosenttia siinä rahoituspäätöksessä myönnetystä kokonaismäärästä, jolla vuosittainen ohjelma hyväksytään, ja jos jäsenvaltion myöntämä kansallinen osuus on pienempi kuin kyseisessä rahoituspäätöksessä ilmoitettu määrä, toinen ennakkomaksu ei missään tapauksessa saa olla enempää kuin erotus, joka saadaan kun ensimmäisen ennakkomaksun määrä vähennetään niistä yhteisön varoista, jotka jäsenvaltio on osoittanut vuosittaiseen ohjelmaan sisältyvien hankkeiden toteuttamiseen.

5. Ennakkomaksuista kertyneet korot kirjataan kyseiseen vuosittaiseen ohjelmaan ja niitä on pidettävä kansalliseksi julkiseksi rahoitusosuudeksi katsottavana jäsenvaltion varana ja ne on ilmoitettava komissiolle kyseisen vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskevan loppukertomuksen menoilmoituksen yhteydessä.

6. Ennakkomaksuna maksetut määrät poistetaan tileistä, kun vuosittainen ohjelma saatetaan loppuun.

38 artikla

Loppumaksun maksaminen

1. Komissio suorittaa loppumaksun edellyttäen, että seuraavat asiakirjat on toimitettu sille viimeistään yhdeksän kuukauden kuluttua rahoituspäätöksessä, jolla vuosittainen ohjelma hyväksytään, määritellyn menojen tukikelpoisuusajan päättymisestä:

- 27 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 33 artiklan mukaisesti laadittu todennettu menoilmoitus ja loppumaksupyyntö tai maksuilmoitus;
- 49 artiklassa säädetty vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskeva loppukertomus;
- 28 artiklan 3 kohdassa mainitut vuosittainen tarkastuskertomus, lausunto ja lausuma.

Loppumaksun maksamisen edellytyksenä on, että vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskeva loppukertomus ja loppumaksupyynnön pätevyuden arviointilausuma hyväksytään.

2. Jos vastuuviranomainen ei toimita 1 kohdassa mainittuja asiakirjoja hyväksyttävässä muodossa määräpäivään mennessä, komissio vapauttaa kaikki sellaiset kyseisen vuosittaisen ohjelman maksusitoumukset, joita ei ole käytetty ennakkomaksujen maksamiseen.

3. Edellä 2 kohdassa mainittu automaattinen maksusitoumusten vapauttaminen keskeytetään kyseisiin hankkeisiin liittyvän määrän osalta, jos jäsenvaltiossa on käynnissä sellaisia oikeudellisia menettelyjä tai hallinnollisia muutoksenhakuja, joilla on lykkäävä vaikutus 1 kohdassa mainittujen asiakirjojen toimittamisen ajankohtana. Jäsenvaltion on annettava toimittamassaan loppukertomuksessa yksityiskohtaiset tiedot kyseisistä hankkeista ja esitettävä komissiolle kuuden kuukauden välein kertomukset hankkeiden edistymisestä. Jäsenvaltion on toimitettava näiden hankkeiden osalta 1 kohdassa tarkoitettujen asiakirjat kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun oikeudelliset menettelyt tai hallinnolliset muutoksenhaut on saatettu loppuun.

4. Edellä 1 kohdassa mainittu yhdeksän kuukauden määräaika keskeytyy, jos komissio on tehnyt 40 artiklan nojalla päätöksen vuosittaisen ohjelman yhteisrahoitusta koskevien maksujen lykkäämisestä. Määräaika alkaa kulua jälleen päivänä, jona 40 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu komission päätös on annettu tiedoksi jäsenvaltiolle.

5. Komissio ilmoittaa jäsenvaltiolle niiden menojen määrän, jotka komissio hyväksyy rahoitettavaksi rahastosta, ja mahdolliset rahoitusoikaisut, jotka perustuvat ilmoitettujen menojen ja rahastosta rahoitettavien menojen eroon, kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut 1 kohdassa tarkoitettujen asiakirjat, sanotun kuitenkin rajoittamatta 39 artiklan soveltamista. Jäsenvaltion on esitettävä huomautuksensa kolmen kuukauden kuluessa.

6. Komissio päättää rahastosta rahoitettavien menojen määrän kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut jäsenvaltion huomautukset, ja perii takaisin lopullisesti hyväksytyjen menojen ja kyseiselle jäsenvaltiolle jo maksettujen määrien välisen erotuksen.

7. Komissio maksaa loppuerän käytettävissä olevien varojen rajoissa 60 päivän kuluessa päivästä, jona se hyväksyy 1 kohdassa tarkoitettut asiakirjat. Maksusitoumuksen loppuerä vapautetaan kuuden kuukauden kuluttua maksamisesta.

39 artikla

Maksujen pidättäminen

1. Varainhoitoasetuksessa tarkoitettujen valtuutettujen tulojen ja menojen hyväksyjän on pidätettävä maksu enintään kuuden kuukauden ajan, jos

- a) kansallisen tai yhteisön tarkastuselimen kertomuksessa on todisteita, jotka viittaavat huomattaviin puutteisiin hallinnointi- ja valvontajärjestelmien toiminnassa;
- b) mainitun virkamiehen on tehtävä lisätarkistuksia saatuaan tietoonsa tietoja, joiden perusteella hän epäilee, että todennettuun menoilmoitukseen sisältyvät menot liittyvät vakavaan sääntöjenvastaisuuteen, jota ei ole oikaistu.

2. Jäsenvaltiolle ja vastuuviranomaiselle on ilmoitettava maksunpidätyksen syistä viipymättä. Maksu pidätetään, kunnes jäsenvaltio on toteuttanut tarvittavat toimenpiteet.

40 artikla

Maksujen keskeytys

1. Komissio voi keskeyttää ennakkomaksujen ja loppumaksujen maksamisen kokonaan tai osittain, kun

- a) ohjelman hallinnointi- ja valvontajärjestelmässä on vakava puute, joka vaikuttaa maksujen todentamismenettelyn luotettavuuteen ja jonka osalta ei ole toteutettu oikaisutoimenpiteitä; tai
- b) todennettuun menoilmoitukseen sisältyvät menot liittyvät vakavaan sääntöjenvastaisuuteen, jota ei ole oikaistu; tai
- c) jäsenvaltio ei ole täyttänyt sille 29 ja 30 artiklan mukaan kuuluvia velvoitteita.

2. Komissio voi päättää keskeyttää ennakko- ja loppumaksujen maksamisen annettuaan jäsenvaltiolle mahdollisuuden esittää huomautuksensa kolmen kuukauden määräajassa.

3. Komissio lopettaa ennakko- ja loppumaksujen keskeytyksen, kun se katsoo jäsenvaltion toteuttaneen keskeytyksen lopettamiseksi tarvittavat toimenpiteet.

4. Jos jäsenvaltio ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä, komissio voi tehdä päätöksen vuosittaisista ohjelmaa koskevan yhteisön rahoitusosuuden peruuttamisesta kokonaan tai osittain 44 artiklan mukaisesti.

41 artikla

Asiakirjojen säilyttäminen

Vastuuviranomaisen on varmistettava, että kaikki kyseisten ohjelmien menoja ja tarkastuksia koskevat tositteet ovat komission ja tilintarkastustuomioistuimen saatavilla viiden vuoden ajan ohjelmien päättämisen jälkeen 38 artiklan 1 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perustamis-sopimuksen 87 artiklan mukaisten valtioneuvostojen soveltamista.

Määräaika keskeytyy oikeuskäsittelyn ajaksi tai komission asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä.

Asiakirjat on säilytettävä joko alkuperäisinä tai oikeiksi todistettuina jäljennöksinä yleisesti hyväksytyillä tietovälineillä.

VIII LUKU

RAHOITUSOIKAISUT

42 artikla

Jäsenvaltioiden tekemät rahoitusoikaisut

1. Jäsenvaltioilla on ensisijainen vastuu sääntöjenvastaisuuksien tutkinnasta, joka niiden on aloitettava saatuaan todisteita ohjelmien luonteeseen tai niiden täytäntöönpano- tai valvontaedellytyksiin vaikuttavista merkittävistä muutoksista, sekä tarvittavien rahoitusoikaisujen tekemisestä.

2. Jäsenvaltioiden on tehtävä rahoitusoikaisut, jotka liittyvät toimissa tai vuosittaisissa ohjelmissa havaittuihin yksittäisiin tai järjestelmällisiin sääntöjenvastaisuuksiin.

Jäsenvaltioiden tekemät rahoitusoikaisut toteutetaan siten, että yhteisön rahoitusosuus peruutetaan, ja jos mahdollista, peritään takaisin joko kokonaan tai osittain. Jos varoja ei palauteta jäsenvaltion vahvistamassa määräajassa, niistä peritään 45 artiklan 2 kohdan mukaista viivästyskorkoa. Jäsenvaltioiden on otettava huomioon sääntöjenvastaisuuksien luonne ja vakavuus sekä niistä rahastolle aiheutunut taloudellinen tappio.

3. Kun on kyse järjestelmällisistä sääntöjenvastaisuuksista, asianomaisen jäsenvaltion on laajennettava tutkimuksiaan siten, että ne kattavat kaikki toimet, joihin sääntöjenvastaisuudet ovat voineet vaikuttaa.

4. Jäsenvaltioiden on 49 artiklassa tarkoitettua vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskevassa loppukertomuksessa lueltava kyseisen ohjelman yhteydessä aloitetut peruutusmenettelyt.

43 artikla

Komission suorittamat tarkastukset ja rahoitusoikaisu

1. Komission virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat tarkastaa paikalla, myös pistokokein, rahastosta rahoitettuja toimia sekä hallinnointi- ja valvontajärjestelmiä vähintään kolmen työpäivän varoitusajalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tilintarkastustuomioistuimen toimivaltaa ja jäsenvaltioiden kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti suorittamia tarkastuksia. Komissio ilmoittaa asiasta kyseiselle jäsenvaltiolle saadakseen kaiken tarvittavan avun. Jäsenvaltion virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua näihin tarkastuksiin.

Komissio voi pyytää asianomaista jäsenvaltiota tekemään tarkastuksen paikalla tarkastaakseen yhden tai useamman maksutapahtuman oikeellisuuden. Komission virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua tarkastuksiin.

2. Jos komissio katsoo tarvittavat tarkastukset tehtyään, että jäsenvaltio ei ole täyttänyt sille 29 artiklan nojalla kuuluvia velvollisuuksia, se keskeyttää ennakkomaksujen tai loppumaksun maksamisen 40 artiklan mukaisesti.

44 artikla

Oikaisujen perusteet

1. Komissio voi tehdä rahoitusoikaisu peruuttamalla vuosittaiselle ohjelmalle myönnetyn yhteisön rahoitusosuuden kokonaan tai osittain, jos se tarvittavan tutkinnan jälkeen päättyy siihen, että

- a) ohjelman hallinnointi- ja valvontajärjestelmässä on vakava puute, joka on saattanut vaaraan ohjelmaan jo maksetun yhteisön rahoitusosuuden;
- b) todennettuun menoilmoitukseen sisältyvä meno on sääntöjenvastainen, eikä jäsenvaltio ole oikaissut sitä ennen tässä kohdassa tarkoitetun oikaisumenettelyn aloittamista;
- c) jäsenvaltio ei ole täyttänyt 29 artiklan mukaisia velvoitteitaan ennen tässä kohdassa tarkoitetun oikaisumenettelyn aloittamista.

Komissio tekee päätöksen otettuaan huomioon jäsenvaltion mahdollisesti esittämät huomautukset.

2. Komissio tekee rahoitusoikaisu havaittujen yksittäisten sääntöjenvastaisuuksien perusteella ja ottaa huomioon sääntöjenvastaisuuden järjestelmällisyyden määrittäessään, sovelletaanko kiinteämääräistä vai ekstrapoloitua oikaisua. Jos sääntöjenvastaisuus liittyy menoilmoitukseen, josta tarkastusviranomaisen on aiemmin antanut kohtuulliset takeet 28 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti, olettamuksena on, että kyseessä on järjestelmällinen ongelma, jolloin siihen sovelletaan kiinteämääräistä tai ekstrapoloitua oikaisua, ellei jäsenvaltio pysty osoittamaan tätä olettamusta vääräksi kolmen kuukauden kuluessa.

3. Oikaisun määrää päätäessään komissio ottaa huomioon sääntöjenvastaisuuden merkittävyyden samoin kuin kyseisessä vuosittaisessa ohjelmassa havaittujen puutteiden laajuuden ja niistä aiheutuvat taloudelliset vaikutukset.

4. Kun komissio perustaa kantansa muiden kuin omien yksiköidensä tilintarkastajien toteamiin seikkoihin, se tekee omat johtopäätöksensä niiden taloudellisista seurauksista tarkasteltuaan asianomaisten jäsenvaltioiden 30 artiklan mukaisesti toteuttamia toimenpiteitä, sääntöjenvastaisuuksia koskevia ilmoituksia ja jäsenvaltioiden mahdollisesti antamia vastauksia.

45 artikla

Takaisin maksaminen

1. Kaikki Euroopan unionin yleiseen talousarvioon takaisin maksettavat varat on suoritettava varainhoitoasetuksen 72 artiklan mukaisesti laaditussa perintämääräyksessä vahvistettuna määräaikana. Määräaika päättyy määräyksen antamista seuraavan toisen kuukauden viimeisenä päivänä.

2. Takaisinmaksun viivästyminen johtaa viivästyskorkoon, joka lasketaan määräpäivästä tosiasialiseen maksupäivään. Viivästyskorko on Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltama, Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa julkaistava korko sen kuukauden ensimmäisenä kalenteripäivänä, jona maksuaika on kulunut umpeen, korotettuna kolmella ja puolella prosenttiyksiköllä.

46 artikla

Jäsenvaltioiden velvollisuudet

Komission suorittama rahoitusoikaisu ei vaikuta 42 artiklassa jäsenvaltioille säädettyyn velvoitteeseen huolehtia takaisinperinnästä.

IX LUKU

SEURANTA, ARVIOINTI JA KERTOMUKSET

47 artikla

Seuranta ja arviointi

1. Komissio seuraa rahastoa säännöllisesti yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa.

2. Komissio arvioi rahastoa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa. Arvioinnin tarkoituksena on 48 artiklan 3 kohdassa säädettyjen kertomusten valmistelun yhteydessä tutkia toimien aiheellisuutta, tehokkuutta ja vaikutuksia 2 artiklassa tarkoitettuun yleiseen tavoitteeseen nähden.

3. Komissio tarkastelee myös rahastosta tuettavien toimien ja yhteisön muiden asianomaisten politiikkojen, välineiden ja aloitteiden nojalla toteutettavien toimien keskinäistä täydentävyyttä.

48 artikla

Kertomusten antoa koskevat velvoitteet

1. Kunkin jäsenvaltion vastuuviranomaisen on toteutettava tarvittavat toimenpiteet hankkeiden seurannan ja arvioinnin varmistamiseksi.

Tätä varten sopimuksissa, jotka vastuuviranomainen tekee toimien toteuttamisesta vastaavien tahojen kanssa, on oltava lausekkeita, joissa edellytetään, että toimen täytäntöönpanon edistymisestä ja asetettujen tavoitteiden toteutumisesta laaditaan säännöllisesti yksityiskohtaisia kertomuksia, jotka toimivat vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskevan seuranta- ja loppukertomuksen pohjana.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle

- a) arviointikertomus rahastosta yhteisrahoitettujen toimien täytäntöönpanosta viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2010;
- b) arviointikertomus rahastosta yhteisrahoitettujen toimien tuloksista ja vaikutuksista viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012 vuosien 2007–2010 osalta ja 30 päivänä kesäkuuta 2015 vuosien 2011–2013 osalta.

3. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle

- a) kertomuksen ja yhteenvedon 12 artiklassa esitettyjen kriteerien soveltamisesta resurssien vuosittaiseen jakamiseen jäsenvaltioiden kesken ja aiheellisiksi katsomiaan muutosehdotuksia viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2009;
- b) välikertomuksen saavutetuista tuloksista ja rahaston täytäntöönpanoa koskevista laadullisista ja määrällisistä seikoista sekä ehdotuksen rahaston tulevasta kehittämisestä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010;
- c) jälkiarviointikertomuksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012 vuosien 2007–2010 osalta ja 31 päivänä joulukuuta 2015 vuosien 2011–2013 osalta.

49 artikla

Vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskeva loppukertomus

1. Jotta ohjelman täytäntöönpanosta saataisiin selkeä käsitys, vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskevassa loppukertomuksessa on oltava seuraavat tiedot:

- a) vuosittaisen ohjelman rahoituksen toteutus ja toiminnan täytäntöönpano;

b) monivuotisen ohjelman ja sen painopisteiden täytäntöönpanossa saavutettu edistys suhteessa sen todennettavissa oleviin erityistavoitteisiin siten, että indikaattorit ilmaistaan määrällisinä aina kun se on mahdollista;

c) vastuuviranomaisen täytäntöönpanon laadun ja tehokkuuden varmistamiseksi toteuttamat toimet, erityisesti

i) seurantaa ja arviointia koskevat toimenpiteet, tietojenkeruumenetelmät mukaan luettuina;

ii) tiivistelmä mahdollisista huomattavista ongelmista, joita on esiintynyt toimenpideohjelman täytäntöönpanossa, ja toteutetut toimenpiteet;

iii) teknisen avun käyttö;

d) toimenpiteet vuosittaisista ohjelmista ja monivuotisista ohjelmista tiedottamiseksi ja niiden julkistamiseksi.

2. Kertomusta pidetään hyväksyttävänä, jos se sisältää kaikki 1 kohdassa luetellut tiedot. Komissio tekee päätöksen vastuuviranomaiselta saamansa kertomuksen sisällöstä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun se on saanut kaikki 1 kohdassa tarkoitetut tiedot, ja ilmoittaa päätöksestään jäsenvaltioille. Jos komissio ei vastaa säädettyssä määräajassa, kertomuksen katsaan tulleen hyväksytyksi.

X LUKU

SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

50 artikla

Monivuotisen ohjelman valmisteleminen

1. Poiketen siitä, mitä 17 artiklassa säädetään, jäsenvaltioiden on

- a) nimettävä mahdollisimman pian 29 päivänä kesäkuuta 2007 jälkeen ja viimeistään 14 päivänä heinäkuuta 2007 24 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu kansallinen vastuuviranomainen sekä tarvittaessa valtuutettu viranomainen;

- b) toimitettava viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2007 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu hallinnointi- ja valvontajärjestelmien kuvaus.

2. Komission on esitettävä jäsenvaltioille viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2007

- a) arvio niille varainhoitovuodeksi 2007 myönnettävistä määristä;
- b) varainhoitovuodelle 2007 lasketun arvion ekstrapolaatioon perustuvat arviot jäsenvaltioille varainhoitovuosiksi 2008–2013 myönnettävistä määristä; tässä otetaan huomioon rahoituskehityksen mukaiset vuosille 2007–2013 esitetyt vuosittaiset määrärahat.

51 artikla

Vuosittaisten ohjelmien 2007 ja 2008 valmisteleminen

1. Poiketen siitä, mitä 19 artiklassa säädetään, sovelletaan varainhoituvuosien 2007 ja 2008 toimien täytäntöönpanossa seuraavaa aikataulua:

- a) komissio esittää jäsenvaltioille viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2007 arvion niille varainhoitovuodeksi 2007 myönnettävistä määristä;
- b) jäsenvaltioiden on esitettävä komissiolle viimeistään 1 päivänä joulukuuta 2007 vuosittaisen ohjelman 2007 luonnos;
- c) jäsenvaltioiden on esitettävä komissiolle viimeistään 1 päivänä maaliskuuta 2008 vuosittaisen ohjelman 2008 luonnos.

2. Vuosittaisen ohjelman 2007 osalta tammikuun 1 päivän 2007 ja sen rahoituspäätöksen voimaantulopäivän, jolla kyseisen jäsenvaltion vuosittainen ohjelma hyväksytään, välisenä aikana tosiasiallisesti maksettuihin menoihin voidaan myöntää tukea rahastosta.

3. Jotta vuonna 2008 voidaan tehdä rahoituspäätökset vuosittaisen ohjelman 2007 mukaisesti, komissio tekee yhteisön vuoden 2007 talousarviositoumuksen jäsenvaltioille myönnettäviä määriä koskevan, 12 artiklassa tarkoitettulla tavalla lasketun arvion perusteella.

XI LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

52 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa päätöksellä N:o 574/2007/EY perustettu yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa käsittelevä yhteinen komitea, jäljempänä 'komitea'.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa.

53 artikla

Uudelleentarkastelu

Neuvosto tarkastelee tätä päätöstä uudelleen komission ehdotuksen perusteella viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2013.

54 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2007.

55 artikla

Osoitus

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

Tehty Luxemburgissa 25 päivänä kesäkuuta 2007.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. SCHAVAN